

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
=== ΡΕΠΟΡΤΑΖ ===
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩ ΣΕΙΡΑΝ: (ἀριστερά). Ἐνα κινηματογραφικὸν συνεργεῖον τῆς «Οὐφας» ἐγγύσιος πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου τὰ «Ἐξωτερικά» μίας ταινίας πού συναρμολογεῖται ἤδη εἰς τὰ στούντιο τοῦ Νιού-ὤρκμπιελμπεργκ. Ἀνωτέρω μία φωτογραφία τοῦ γραφικοῦ λιμένας τῆς Σαντορίνης, ὅπου παρέμειναν ἐπὶ τριήμερον οἱ γερμανοὶ κινηματογραφισταί. ΔΕΞΙΑ: Τρία στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ζωὴν πού διάγουν εἰς τὸν ἱστορικὸν πύργον τοῦ Κοντζέ ἡ Κα Οὐάλλης Οὐάσφωλδ (ὅπως ἀνομάζεται μετὰ τὸ διαζυγίον τῆς ἡ κ. Σίμμσον) καὶ ὁ δούξ τοῦ Οὐίνσδωρ. Τὸ ζεῦγος τῶν μελλοντικῶν ποταρῶν μετὰ τὸ καμόνελο τῆς εὐτυχίας εἰς τὸ χεῖλη πρὸ τοῦ φακοῦ τῶν ἀντ' ἡκρίτων φωτορῆπορτερς πού πολιορκιοῦν νυκθήμερόν τὸ καταφύγιόν τοῦ ζεύγους. Εἰς τὸ μέσον: Ὁ πολὺς Μωρίς Σεβαλιέ καὶ ἡ καλλι-

τέχνης τῆς Κωμεντί Φρανσέζ Ζαν Μιράιτα, εἰς ἓνα σκέτς πού ἐξετέλεσαν κατὰ τὴν παράστασιν πού ἐδόθη εἰς τὸ Παρίσι ὑπὲρ τῶν ἀνέργων ἰθιοποιῶν. Εἰς τὴν κάτω σειρὰν: (ἀριστερά). Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πιδαλιουκουμένου «Χιντεμπουργκ», ἡ διευθύνουσα τῶν ἐργουστασίων «Ζέππελιν» λαμβάνει σύντονα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς προσεγείσεως τῶν ἀεροπλοίων. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προεβλέθη ἡ κατασκευὴ υποστῆγων, ὅπου θὰ «ρεμζαρώνται» τοῦ λοιποῦ τὰ πιδαλιουκούμενα ἀντὶ νὰ προσδένωνται εἰς τὸν ἰστόν. Ἀνωτέρω: Τὸ σκέδιον ἑνὸς υποστῆγου, πού θὰ ἔχη μήκος 300 μέτρων καὶ πλάτος 60. ΔΕΞΙΑ: Μία χαρακτηριστικὴ εἰκὼν ἀπὸ τὴν κοινοκομικὴν ἐκθεσὴν τοῦ Λονδίνου. Ὁ μεγαλύτερος καὶ ὁ μικρότερος σκύλος τῆς ἐκθέσεως κάμνουν περίφημη παρέα...

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ
22
ΜΑΪΟΥ
1937

Τιμή δραχ. 2
Ἀριθ. φύλ. 35

Π
Ε 64

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΓΑ

ΓΑΛΑ ΜΕ... ΜΟΥΣΙΚΗ

Ο Μάκ Μάρμον, Άμερικανός βουστο-σάρχης, ισχυρίζεται ότι οι άνελεδες του αποδίδουν περισσότερο γάλα όταν τους παίζουν μουσική και μάλιστα όταν ακούνε παρωμένα κομμάτια από έργα διακεκριμένων μουσουργών.

Ο...ρέκτης αυτός, Άμερικανός κόρησε 10 ανέλεδες και τους έπαιζε, κάθε πρωί έργα του Μπαχ και του Μπετόβεν. Μετά από κάθε κανονικό, τις άλμυρε και ευρίσκε ότι η ποσότης του γάλακτος είχε αυξηθεί σημαντικά! Κατόπιν αυτού υπήρξαν τακτικές μουσικές συνουσίες για το βουστοσί του με ώριμους εκκόττες πρόγραμμα: Στο πρωινό φαί τιν άνελεδών του παίζει μουσική δωμτίου και ως επί το πλείστον αιδηματικά έργα του Σοπέν. Το μεσημέρι διάφορα έμβοτρία και ένθουσιωδή κομμάτια και το βράδυ μουσική κορού! Το αποτέλεσμα του περ-αμμάτος του ήταν να αυξηθεί καταληπ-κτικά το γάλα τών άνελεδών του.

Ασφαλώς μετά την επιτυχία του Άμερικανού εργουτοσάρχου όλα τα βου-στοσία της Αμερικής θα μετατροπουν σε αιδουσές συνουσιών!...

Πόσες τρίχες έχει ο άνθρωπος

Ο άνθρωπος έχει περίπου 80.000 τρίχες, δηλαδή 60.000 στο κεφάλι και 20.000 στο υπόλοιπο σώμα του. Η γυναίκα έχει περισσότερες, αλλά ο αριθμός τους ποικίλλει ανάλογα του χρώματος των μαλλιών. Γυναίκα με κόκκινα μαλλιά έχει 88.000 τρίχες, με μαύρα 102.000, με καστανά 109.000 και με ξανθά 140.000. Η γυναίκα έχει στο κεφάλι τις κατά μέσον όρον τριχες μήκους εν όλω... 70-80 χιλιομέ-τρων. Τα μαλλιά των γυναικών ζυγίζουν κατά μέσον όρον μεγαλύτερα κάθε μέρα κατά 2-3 δεκάτα του χιλιοστού, ενώ το δέ λοιπό σώματος κατά 4-5 δεκάτα του χιλιοστού. Οι τρίχες του ανθρώπου μεγαλώνουν περισσότερο την άνοιξη και το βόρος. Από το 18-20 έτος της ηλικίας μας πέφτουν καθημερινά κατά μέσον όρον 120 τρίχες. Η φολόκη αναφαινειται συνήθως κατά το 30όν της της ηλικίας μας. Κάποτε όμως και νωρίτερα.

Τι περιέχει η σκόνη των Ά-θηνών.

Γιν...τός Άθηναιός μικροβιολόγος που εξήτασε βακτηριολογικώς την σκόνη των δρόμων της πρωτεύουσας, άνεκνωσε τα παρακάτω καταληκτικά αποτελέ-ματα της έρευνής του:

Ο αριθμός των μικροβίων που βρέθη σε κάθε γραμμόρι, σκόνης άνερκεται κατά μέσον όρον στον τρομερό αριθμό τών 761.521.000. Ο αριθμός αυτός ποικίλλει ανάλογως της καθαριότητας τών δρόμων, από τους οποίους πήρε σκόνη. Έτσι, σε ολιγώτερο ακαθάρτους δρόμους και μερικές ήσυχες παρόδους της λεωφό-ρου Κηφισιάς βρέθη 60 εκατομμύρια μικροβίων κατά γραμμόριον. Στους πιο ακαθάρτους και πολυσυκνηστους δρόμους ο αριθμός φθάνει τα πεντακόσια εκα-τομμύρια!

Η σκόνη αυτή 73 τούς εκατόν είναι μολυσματική, περιέχει δηλαδή μικρόδια μεταδοτικών νόσων. Ο άναφερόμενος μικροβιολόγος έκαμε ενέσεις με σκόνη σε κουνέλια και βρέθηκε ότι επί 42 ενόσων, οι δώδεκα μετέδωσαν το μικρόδιο της ψευτιπώσεως, οι όκτώ το μικρόδιο του τυ-φου, οι τέσσερες το βακτηρίδιο του κα-κοήθους οιδήματος και οι δύο του τετα-νου, χωρίς ν' άναφέρουμε και άλλα μικρό-δια λιγώτερο γνωστά που έπιφέρουν θα-νατηρώς οσημίας.

Οι άγαπητοί άναγνώσταις μου, λοιπόν, άς... παύσουν ν' άναπνέουν!

βρέθηκε το πρωί στο πάρκο και μούψες για να μπι στή σφαίρα. Συμπάσμε, ά-φεντικό, μά με ξεγέλασαν οι φίλοι μου και πήγαμε στο δάσος για κοτούφια. Δεν πήγα στο πάρκο, την ώρα, που είχαμε συμφωνήσει κι, ούτε μπήκα στη σφαίρα, καθώς είχαμε πη. Μή με μαλώσει, άφεν-τικό.... θα μου δώσει όμως τα γλυκά και τα παιχνίδια, που μου έταξες, ε ;

Τότε ο σοφός χαμογέλασε. Ένας φως πέρασε άνώμεσα από το σκοτάδι, που βάραινε τη σκφή του και τα ξεκαθάρι-σαν όλα. Χάιδεψε το παιδί στο μάγουλο και το δώδεκα ένα νόμιμα για να άγο-ράσει τα ζαχαρωτά και τα παιχνίδια που ήθελε. Κι' ύστερα, δίχως να πη λέει, ευ-τυχισμένος, συνέχισε το δρόμο του για τη φυλακή.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΤΛΑ

Πρόοδοι του φεμινισμού.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΟΡΙΣΘΗ... ΑΣΤΥΦΥΛΛΕ!

Το πρώτον νυναικείον άστυνομικόν σώμα εις την Βαρσοβίαν. Οι κομψές πολισμένες που τα βράδια χορεύουν στα ντάνοινκ.

Η προσωπικότης της άρχηγού των

Μεταξύ τών κομψοτέρων άστυφυλά-κων που είδα εις την ζωή μου συνκα-ταλέγονται και οι άστυφυλάκες της Βαρ-σοβίας, φορούν στολήν σκούρου φαού χρώματος με άσημένα κουμπιά και πι-λίκιον του αυτού χρώματος με πλάνην γείσον. Σημειώτεον ότι ο πλάνης γείσος είναι το χαρακτηριστικόν όλων τών πό-λωνικών στολών. Ο διασκήζων όμως της δρόμους της Πολωνικής πρωτεύουσας έλπει και κάτι πολύ ώριότερον: Τους θηλυκούς άστυφυλάκας! Μη νομίσετε ότι πρόκειται περί ηλικιωμένων και ά-σκημων νυναικών. Τουναντίον. Αι γυν-αίκες άστυφυλάκες είναι ώριαι και νε-αρώτα κορίτσια.

Όταν πρό ενός περίπου έτους ένε-φανίσθησαν εις τους δρόμους της Βαρ-σοβίας οι γυναικείοι αυτοί άστυφυλά-κες έδημιουργήθησαν αρκετά άστεια έ-πεισάδια.

Επήγαγον πάντοτε άνά δύο, (διά να βοηθήση η μία την άλλην, εν περιπτώ-σει «έπιθέσεως» από μέρος κανονός ζυ-πρού άνδρος). Εν τώ μεταξύ, όμως οι θηλυκοί άστυφυλάκες εκέρδιζαν την εκτίμησιν του λαού. Διότι άπεδείκνυ έπί όλον παρά την άμορφία των και το νεα-ρόν της ηλικίας τών εκτελούσων πιστό το καθήκον των.

Εκτός από το καλύβη, την σκαπόδ-αλην και τας άλλας απαραίτους για το έπαγγελμά των άσκήσεις, έχουν δικήν και το ζιουζήπου. Γι' αυτό είναι όλες λεπτές και έλαστικές. Όταν δε περά-σουν το τρίατο πέντε χωρίς εν τώ με-ταξύ να ύπανδρευθούν χρησιμοποιούν-ται τότε μόνον εις την εσωτερικην κρη-κτικήν ύπηρεσίαν. Αι ώριαι ούτοι «τηρη-ται τις τάξεως» φέρουν και ρεβόλβερ, το όποιον γνωρίζουν και να χραιομο-ποιούν.

Γιά να γίνη ένα κορίτσι άστυφυλά-εις την Βαρσοβίαν πρώτα-πρώτα πρέπει

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΓΑΤΟΥ

Η Ζάκι Μπάργουιζ, δασκάλα στο "Hot Siran της Άγγλιας, πέθανε πρό τριών εβδομάδων κι' άφησε ολόκληρη την πε-ριουσία της, άνερχομένην σε 12.000 λί-ρες, στον... γάτο της Μίκυ.

Εκτελεστή της διαθήκης είχεν όρίσει τον παπά της ενόριος, ο όποιος θ' άναλά-ρη την φροντίδα της συντήρήσεως του γάτου κατά τρόπον, ώστε να τον περι-αίρει κάθε άνεος, σύμφωνα με την έπι-θυμία της «μεταστόσης». Μόνο μετά τον θάνατο του... γάτου οι κληρονόμοι της, δεκαπέντε τον αριθμόν, θα μπορούσαν να διανεμηθούν εξ ίσου την κληρονομία του... γάτου.

Ο γάτος όμως έζωρεσε καλά πώς είν... έφτάψυχος και συνεπώς μπορεί να ζήση πολλά χρόνια. Πώς σάς φαίνεται!

Σατανική μέθοδος κατασκόπου

Μία δίκη στη Βουδαπέστη απέκλυψε τη σατανική μέθοδο ενός κατασκόπου.

Η άστυνομία συνέλαβε πρό μινών μία γυναικα, όνόματι Κοντέντα, γιατί βρήκε στη τσάντα της έγγραφα που άφωρυσαν το μυστικό του Κράτους.

Αργότερα όμως άφένθηκε έλευθερή η Κοντέντα.

Τι είχεν συμβή άραγε; Αηλούστα, προκειμένου να μεταβή η κυρία αυτή στην Πράγα, παρέδωσε την ταξιδιωτική τσάντα της στον άδικοσφω, για να την μεταφέρει στο τμήμα όπο-σκευών και εξέφρασε την ύπόνοιαν πως η τσάντα της άνοιχτηκε στο δρόμο και κάποιος έβαλε μέσα τα χαρτιά που εύ-ρεθήκαν. Πράγματι, η άστυνομία άνακά-λυψε πως ο άδικοσφωρ έμιοθοδότησε ά-πό έναν τοεχνολόγο άδοκασκόπου για να κλείνη στις όποσκειές των ταξιδιω-τών, πρό πάντων γυναικών, τα έγγραφα της κατασκοπείας του. Συγχρόνως τηλε-γραφώσε συνθηματικά στο Τσεχοσλοβα-κία και η γυναικα, όπως όποιος την τσάντα εκρύβονταν τα έγγραφα, συνέλαβαν-το για να άφένθ, μετά την έρευνα των όποσκειών της και την κατασκευή των έγγραφων, έλευθερή.

Η θερμοκρασία του ανθρώπου κατά την διάρκεια μιας ήμερας ποικίλλει κα-τά την παρακάτω άναλογία τών ώρων: Τα μεσάνυχτα 36ο, 5, στις 4 το πρωί 36ο, 3, στις 7 το πρωί 36ο, 8, το μεσημέρι 37ο, 2, στις 4 το βράδυ 37ο,4, στις 8 το βράδυ 36ο.

Ο άν άποστρατεύας άντιστρατήγος κ. Γ.α. Δουρράς και ο κ. Περ. Κρητικός, μεγαλέμπορος εκ Πατρών, ώρκισθήσαν το παρελθόν Σκιάδον α μόν πρώτος ως ύπουργός τών Έσωτερικών, το όποι-ον μέχρι τούδε διηύθυνε προσωρινώς ο τέως ύπουργός της Άγορανομίας, ο δε δεύτερος ως ύπουργός της Άγορανο-μίας εις άντικατάστασιν του κ. Μαγιά-κου, ύποβαλόντες παρατήρησιν από το ύπουργείον Άγορανομίας, λόγω του ότι άναγορεύει εις το έξωτερικόν.

Η θερμοκρασία του ανθρώπου

Η θερμοκρασία ενός ανθρώπου κατά την διάρκεια μιας ήμερας ποικίλλει κα-τά την παρακάτω άναλογία τών ώρων: Τα μεσάνυχτα 36ο, 5, στις 4 το πρωί 36ο, 3, στις 7 το πρωί 36ο, 8, το μεσημέρι 37ο, 2, στις 4 το βράδυ 37ο,4, στις 8 το βράδυ 36ο.

Κάλλιο άργά παρά ποτέ

Στην Άγγλια, οι γάμοι μεταξύ ηλικιω-μένων δεν είναι σπάνιοι. Την περασμένη εβδομάδα έγινε ένας παρόμοιος γάμος, που τα άγγλικά φύλλα τον σχολιάζουν εν-όρυστα. Ένας άνώματι Μέλτον, 72 ετών, ένυμφεύθηκε την εκλεκτήν της καρδιάς του Καραλόττον Ντέλε, 69 ετών! Οι δύο σπερμιοι σούζων είχαν μνηστευθή πρό... πενήντα χρόνια! Από την ήμεραν ά-μως τών άρραβώνων του άπρόσπετος και παράξενες περιστάσεις τους άνάγκασαν ν' άναβάλλουν το γάμο τους. Ο Μέλτον πήγε στην Άμερική και άπ' εκεί έγραψε τακτικά στη μνηστή του επί 35 έτη! Τέ-λος, την περασμένη εβδομάδα έπέστρε-ψε στο Λονδίνο κι' έσπευσε να πραγμα-τοποιήρη το όνειρο της ζωής του.

Η κόρη του άέρος

Αι έφημερίδες της Στοκκόλμης συζη-τούν ένα νομικόν θέμα, το όποιον είναι άνευ προηγουμένου.

Η κ. Όδερτόρνεα, πληροφορηθείσα ότι η μητέρα της ήτο άσθενής, έπληρε ένα αεροπλάνο για να πάη στο Μόντεν παρά τα φυλάνδικά σύνορα όπου κατοί-κουσαν οι γονείς της.

Κατά το τοξείδι κατελήφθη από τους πόνους του τοκετού και, πρό της προ-γυνίδεως, η κ. Όδερτόρνεα έφερε εις τον κόσμον ένα ώριο κοριτσάκι. Ένα ζήτημα όμως τίθεται: Ποίος είναι ο τό-πος της γεννήσεως αυτού του παιδιού, σε ποιά δημαρχία θα δηλωθή ;

Μέχρις ότου λυθή το νομικόν αυτό ζή-τημα, συνεστήθη επί μπέτρα να δόση επί μικρή της το όνομα «Αριέλλα» — θηλυκόν του «Αριελ, πνεύματος του ά-έρος στην «Τρικυμία» του Σαίξπηρ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :	
Έτησια	Δρχ. 200
Εξάμηνος	» 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ :	
Έτησια	Δρχ. 2
Εξάμηνος	» 1

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ο λόγος τών όποιον ο πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Γ.α. Μεταξάς εξέφωρη-σε κατά το πρόσ τιμήν αυτού παρατεθέν γεύμα υπό του πολιτεγνίστου ολλόλου ως και η δημοσίευσιν του άναγκαστικού νόμου, δι' ού λύτεται τ' τεράστιον πρό-βλημα της ύπαθιρου, η ρυθμίσις, δηλο-ντί, τών άγροτικών χρεών, άπετέλεσαν άραιοήματα και άξία όλης ιδιαιτεράς προσοχής γενομένης.

Πράγματι, ο Πρωθυπουργός κ. Γ.α. Μεταξάς διά του λόγου, άν εξέφωρησεν εις το προμνησθέν γεύμα, δεν έδωκε μόν-ον σύντομον άπεικονίσιν του κολοσσι-αίου έργου, όπερ μέχρι σήμερον από της 4ης Αυγούστου έπέτελ'σεν η Κυβέρνη-σις, ούδέ περιώρησιν εις την άνάπτυξιν της έννοιας του σήμερινού Κράτους και της σμυσίας της άναγκαστικής Κράτους και άραιοήματων άναγκών. Ο κ. Γ.α. Με-ταξάς επέτελεσεν γενικήν τσών τών λόγων επί των αίτίων άτινα έπροκάλεσαν τών όριστικών θάνατον τών κομμάτων και ά-μίλησεν εις άληθώς έμνευόμενον τόνον περί της άκλονήτου πίστεις, ήν τρέφει διά το εύτυχές προσέχες μέλλον της έλ-ληνικής φυλής.

Όσον άφορά την δι' άναγκαστικού νό-μου, όστις συνετάγη υπό την προσωπι-κήν έπίβλεψιν και την άνέλεχθ ήμέριαν του κ. Γ.α. Μεταξά, ρυθμίσιν τών άγρο-τικών χρεών, πρέπει φιλοτάκτως να ά-μολογήθ η γενικώς, ότι περιανέστατος έταινος και θαυμασμός άήκου εις τόν κ. Γ.α. Μεταξάν, όστις άναδεδικύεται ού-τω εύεργέτης της ύπαθιρου χώρας και σωτήρη του άγροτικού πληθυσμού, όστις επί δεκαετηρίδας ήδη έστέναξεν υπό τών ζυγών της άθλιας χρεωστικής του κατα-στάσεως.

Ο άν άποστρατεύας άντιστρατήγος κ. Γ.α. Δουρράς και ο κ. Περ. Κρητικός, μεγαλέμπορος εκ Πατρών, ώρκισθήσαν το παρελθόν Σκιάδον α μόν πρώτος ως ύπουργός τών Έσωτερικών, το όποι-ον μέχρι τούδε διηύθυνε προσωρινώς ο τέως ύπουργός της Άγορανομίας, ο δε δεύτερος ως ύπουργός της Άγορανο-μίας εις άντικατάστασιν του κ. Μαγιά-κου, ύποβαλόντες παρατήρησιν από το ύπουργείον Άγορανομίας, λόγω του ότι άναγορεύει εις το έξωτερικόν.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η έκτακτος διπλωματική δραστηριό-της, ήτις έσημειώθη άρχικώς εν Λονδί-νω κατά την έγ η άγγλική πρωτεύουσα, έπ' εύκαιρίας τών έσώτων της στέμεις των Βασιλείων, συγκέντρωσιν άρχηγών Κρατών και άλλων πολιτικών, στρατιω-τικών και διπλωματικών προσωπική-των, συνεχίζεται τσών εν Λονδίνω, όσον και εν Παρίσις νυν και Σεβίγια. Αι συ-νομιλίας του Γάλλου ύπουργού τών Έ-ξωτερικών κ. Ντελκας καθώς και του πρωθυπουργού κ. Μπλουι μετά του Ρόσ-σου έπιτρόπου επί τών Έξωτερικών κ. Λιτόνιφ, καθώς και αι εν Λονδίνω συ-νομιλίας του Γερμανού ύπουργού τών Στρατιωτικών στρατήγουν Μπλουμπεργκ μετά του Άγγλου ύπουργού τών Έξω-τερικών κ. Νήνεν είναι προφανές ότι κύ-ριον θέμα των πρέπει να είχον άφ' ενός το Γαλλοσσοβιετικόν σύμφωνον, άναφορι-κώς με τας κρατούσας ήμερον διεθνείς άνταλήψεις καθώς και το Δυτικόν Σύμ-φωνον, άφ' έτέρου δε το Ίσπανικόν πρό-βλημα με τούδε εξ αυτού διαρκώς άνα-κύπτουσι κυνιδους διαταράξεις της ευρωπαϊκής ειρήνης.

Παρελλήλως προς την διπλωματικήν αστήν δραστηριότητα την σμειουμένην εν Λονδίνω, Παρίσις και Βρυξέλλαις, θεσδιούται το τοξείδιον του Ιταλικού βα-σιλικού ζεύγους εις την ούγγρικην πρω-τεύουσαν. Το ταξείδιον τούτο έρχόμενον μετά την μεταδόσιν του Αυστριακού Καγκελαρίου εις Βενετίαν και του Ούγ-γρου άντιβασιλέως εις Ρώμην, καθώς επίσης μετά τας έπαναληφέντας περισ-τάσεις του Ίσπανού ύπουργού, κόμπος τσών και τας άλλαεπ'ήλκους έπισκέ-ψεις εις Ιταλίαν Γερμανίαν ύπουργών και ίδια τιν κ.κ. Γκαίτλινγκ και Νούρριτ, ένέγει μεγίστην ασήασιν.

Το γενικότερον συμπέρασμα είναι ότι η στενή Γερμανοαλληλική συνεργασία έ-προκάλεσε δραστηριότεραν την εμφάνι-σιν της Άγγλοαλληλικής συνεργασίας ούτως ώστε σήμερον δύο άξενος, ο εις Βερλινόν—Ρώμης και ο έτερος εν Λον-δίνω—Παρίσιον, να κινούν την όλην δι-

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τραπεζών και κινηματογρά-φων κατά στίχον Δραχ. 15
Έμπορικα άγγελία Δρ. 12

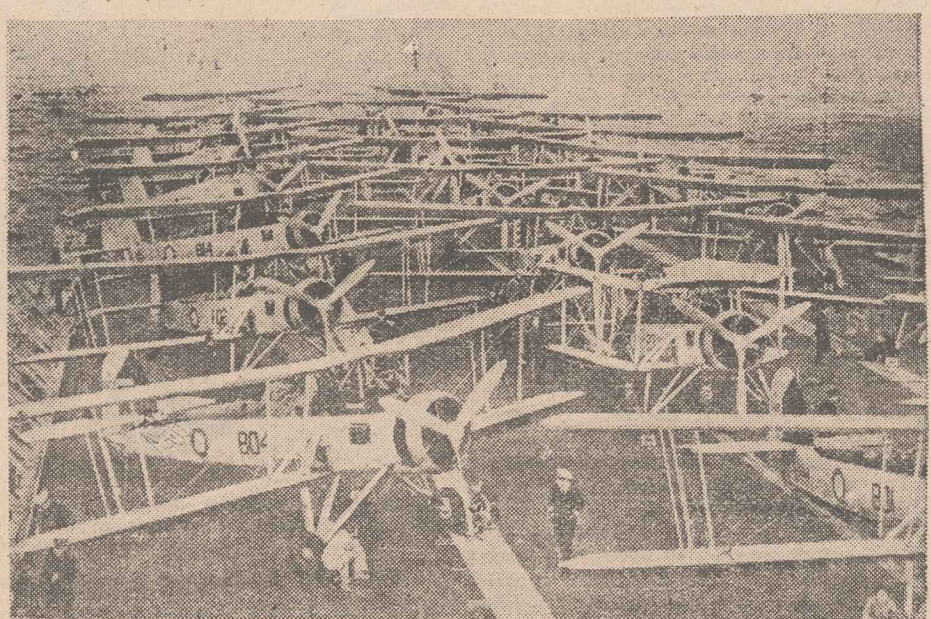
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΑ

Τα τεράστια θωρηκτά που μεταφέρουν έναερίους στόλους.

Η εξέλιξις τών πολεμικών μέσων έπι-θέσεως και άμυνας είναι συνεχής τσών κατά ζήρην όσον και κατά θάλασσαν. Όταν ένα νέο όπλον ή μία νέα μέ-θοδος φέρουν εις μίαν μάχην σοβαρόν αποτέλεσμα μπορεί να είναι δεδοιας κα-

μεταβολάς ή άρχη αυτή ίσχύει άκόμη πε-ρισσότερον. Ούτω το μπουρλότο του Κο-ναρ έδημιούργησε νέον όπλον και νέ-αν τακτική εις τας ναυμαχίας ως επίσης δραδύτερον ή κατά τών Ίταλών νικη του Αυστριακού ναυάρχου Τεγετόφ κατά την

Μία χαρακτηριστική φωτογραφία του καταστρώματος του άγγλικού αερο-πλανοφόρου «Γκλόριους».

νεις ότι τα έπιτελεια και οι μεταγενέ-στοι αν άυτοσριακή ναυαρχία έδωθε με-ρεσούσιν από αυτά επί πολλά εν συνε-κία έτη. Διά τούς στόλους, οι όποιοι εί-νε ολιγώτερον έπιρρεπείς εις ταχεία

ναυμαχίας της Λίσσης, το 1855, κατά την όποιαν η αυστριακή ναυαρχία έδωθε με-ρεσούσιν από αυτά επί πολλά εν συνε-κία έτη. Διά τούς στόλους, οι όποιοι εί-νε ολιγώτερον έπιρρεπείς εις ταχεία

πλασματικήν ζύμωσιν εν Εύρώπη. Έάν, κατά συνέπειαν, άρθούν αι όφιστάμεναι διαφοράι και έπιτευχθή το άγαθόν, οι δύο άξενος να συγκυνευθούν εις ένα, δι' άμοιβαίαν ύποχωρήσιν, τότε ασφαλώς θα δύναται να λεχθή ότι ή ειρήνη της Εύρώπης επαγιάθη, διότι τότε θα εύρε-θή και τρόπος τερματισμού του έμφυλου πολέμου της Ίσπανίας.

Απόπειρα επαναστάσεως εν Άλβανί-α με κομμουνιστικά έλατήρια, καταστά-λη άρστικώς με πλήρη άποκατάστασιν της τάξεως.

Όσον άφορά το αεροπλάνον και την εν γενεί άποτελεσματικότητα των έναε-ριών έπιθέσεων κατά τών ναυτικών δύνα-τάξεως.

Όσον άφορά το αεροπλάνον και την εν γενεί άποτελεσματικότητα των έναε-ριών έπιθέσεων κατά τών ναυτικών δύνα-τάξεως.

Όσον άφορά την καταστροφικήν έκ-ρηξιν επί του άγγλικού αιτιοκρατικού «Χάντερ» καθ' ήν έσημειώθησαν και πο-λλά άνατομία θύματα, συνεχίζονται ά-κόμη αι άναρκσις προς διαπιστώσιν αν αυτή έπιβλεπε συνεπεία προεσρούσεως σκάφους επί νόρικής ή όφελεται εις παρ-αλλήλως ή ένάφωτον δομωδορτισμόν.

μεων, στερούμεθα άπολύτως τών σχετι-κών διδασμάτων της πείρας. Κατά τών Παγκόσμιον πόλεμον ή αεροπορία δεν έπαίσε ουδόλως άποφασιστικόν ρόλον ά-ν άπορά την κατά θάλασσαν άγώνα, ούτε στις μικρές συναντήσεις ούτε εις την μεγάλην ναυμαχίαν του Σκαγερώρα. Έν τούτοις, ή μεγάλη σιμολή της αε-ροπορίας εις τόν πόλεμον της ζήρας και ή μετέπειτα τεραστία και συνεχής άνά-πτυξις της δεν είναι δυνατόν να μη λι-φθούν ύπ' όφιν και από τούς ναυτικούς. Αι γυνάμεις προς την άποτελεσματικό-τητα έχουν διασπείρη και μόνον ένας πό-λεμος—τόν όποιον όλοι άπεικονιται—θα δικαιώρη τούς μέν και τούς δε. Άναφε-ρεται ότι αεροπλάνα έδωσαν ενά θύμ-ως πρό δύο έτών εις την Νοτίον Άμερι-κην και ότι πρό όλίνων ήμερών το πα-λαιόν έθνικόν «Εοσπανά» έδωθήσθ από βάμβες αεροπλάνων τών έυρωπών στον κόλπο της Βισκαίας (άν και έλέχθη κα-τόπιν ότι έπρόκειτο περί νάρκης), αλλά τα δύο αυτά παραδείγματα δεν άρκούν διότι τα πλοία ήσαν παλαιά και ή κατά-στασις άνωμαλός αι κατά θάλασσαν μο-νάδες δεν είχαν τα άπαιτούμενα μέσα άμυνας. Έν τούτοις, έπαναλαμβάνουμε, και τα ναυτικά έπιτελεια δεν είναι δύνα-τόν παρά να άδούν σοβαράς επί όφιν την αεροπορίαν. Ίδιως δε ή Ίταλοσσο-κράτειρα Άγγλια με τας μακρινάς και σκληράς της, τα έπικινδυνα σημεία τών προς αυτά συγκοινωνιών της — στενών της Μάνχης, Μεσόγειους, πορθμός της Σικελτούρης προς την Άπω Άνατολήν —αισθάνεται όλην την σμυσία του νέ-ου πορθμού όπλου. Και να μόν οι ύπέρ της αεροπορίας κεκρυμμένοι λέγουσιν ότι τα έξοδα ενός ντρεντιν άρκαών για 1000 αεροπλάνα—ένδι οι αντίθετοι, μετα-ξύ τών όποιων και ο πρώτος λόρδος του Ναυαρχείου, άποδεικνύουν ότι τα έξοδα αυτά μόλις άρκούν για την κατασκευή και συντήρησι 55 αεροπλάνων—άλλά και 1000 αεροπλάνα μπορούν να άντικατα-στήσουν ένα από τα νεώτερα μεγάλα θωρηκτά της γρομμής όπως είναι ο «Νέλ-σον», ή το «Ροντέντνυ». Όχι βεβαίως, ά-παντούν οι Άγγλοι ειδικοί. Ένα μέγα-λο τελευταίου τύπου θωρηκτόν μάκης, έ-μφωδιασμένο με όλα τα τελευταία τελευ-ταία μέσα άμυνας και έπιθέσεως δεν εί-νε κατ' ουδένα λόγον δυνατόν να εκ-μπεδυνώθ εύκόλως από αεροπορικήν έ-πιθέσιν. Και φυσικά τα νεώτερα πολεμι-κά, επί της προβλήτης τών ενδοσχευών αεροπορικών έπιθέσεων, θα είναι εξοπλι-μένα κατά τρόπον ώστε να δύναται να τας άποκρούσιν χωρίς να ύποστούν με-γάλα ζημιάς.

Η Άγγλια όμως, έχω λαμβάνει τα ά-ναγκαία μέτρα δια να άντιμετωπίση ά-ποτελεσματικώς την μίαν πλευράν του προβλήματος, όσον παραμείνη και την άλλην: έτοιμάζει δηλαδή ή ίδια ίσχυρόν αεροπορικόν στόλον και αισθάνεται πρός τούτο την άνάγκην δημιουργίας αεροπο-ρικών βάσεων. Στερούμεν εν συνεχεία εσθιακά τοιάυτα—όπως ή Γαλλία με την Κροακίαν, την Άλγερσίαν και το Μαρό-κον και ίδιως ή Ίταλία με τας νήσους της εις την Μεσόγειον και την γειγνά-

Όσον άφορά την καταστροφικήν έκ-ρηξιν επί του άγγλικού αιτιοκρατικού «Χάντερ» καθ' ήν έσημειώθησαν και πο-λλά άνατομία θύματα, συνεχίζονται ά-κόμη αι άναρκσις προς διαπιστώσιν αν αυτή έπιβλεπε συνεπεία προεσρούσεως σκάφους επί νόρικής ή όφελεται εις παρ-αλλήλως ή ένάφωτον δομωδορτισμόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Άπεγνωσμένα προσάφεται τών έρυ-θαών, όπως δι' αινιγματικών και άντε-πέσεων άναγκάζουν την ραγδαίαν προέ-λασιν τών έθνικών στρατευμάτων του στρατηγού Φράγκο προς το Μπλνμπας, άπέτυχον πάσαι μες γιγίστας εις έμ-βυσσον και άυτον όλκον άπώλειας τών έ-ρυθαών. Μετά την κατάληξιν υπό τών ραγδαίων του στρατηγού Μπλνμπας και της Άφροετικής άπ' έπείσεως του Μπλ-μπας κρημνίσαι όφ' έπικειμένην.

Όσον άφορά την καταστροφικήν έκ-ρηξιν επί του άγγλικού αιτιοκρατικού «Χάντερ» καθ' ήν έσημειώθησαν και πο-λλά άνατομία θύματα, συνεχίζονται ά-κόμη αι άναρκσις προς διαπιστώσιν αν αυτή έπιβλεπε συνεπεία προεσρούσεως σκάφους επί νόρικής ή όφελεται εις παρ-αλλήλως ή ένάφωτον δομωδορτισμόν.

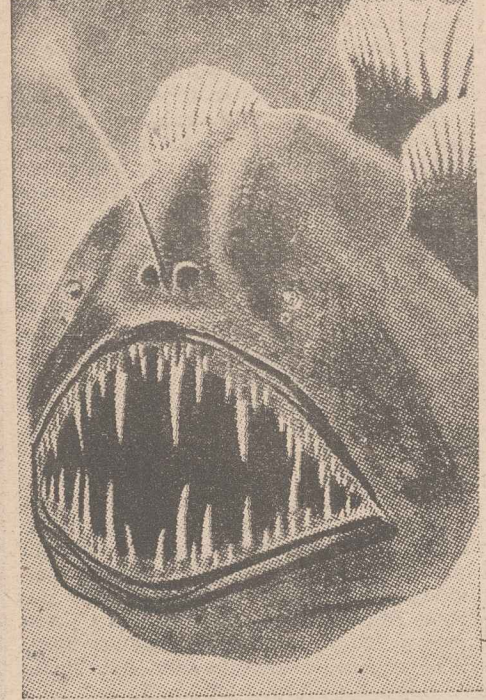
Τα αναμνηστικά χρυσά μετάρια, που διανεμήθη εις τούς έπαιθους που παρ-έσταν ως προσκεκλημένους της Άγγλικής Κυβερνήσεως, εις τας έσώτας της Στέμεις τών Άγγλων Βασιλείων. Εις το όπισθεν μέρος φέρει παραστάση, αμφοτέρωθεν την άλληλεγγύην τών λαών της Βρετανικής Αιμακρατίας.

ΣΤΑ ΑΠΡΟΣΙΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΤΕΡΑΤΑ

Ψάρια με φανάρια, με πετονιές και αγκιόστρια που είνε όλόκληρα έργοστάσια ηλεκτρισμού

Η θάλασσα είνε πολύ μεγαλύτερη από όσον φαντάζεται κανείς. Διότι δεν πρέπει να υπολογίζετε μόνον την έκτασιν αλλά και το βάθος. Διά τόν λόγον δε αυτόν μόνον ελάχιστοι κάτοικοι του υ-

Τό ψάρι πού παράγει ηλεκτρισμό: Μέ την συσκευή του εξακοντίζει κομμάτια από τόν αντίπαλόν, τόν όποιον παρασέρνει είνε τήν φορέον παγίδα τού στόματός του...

γρο στοίχειό μας είνε γνωστοί, εκείνοι δηλαδή πού ζούν εις βάθος 500 μέτρων τού πολύ. Είς τού σημείον αυτό σταματούμε την έρευνή μας, διότι η πίεσις τού υδάτινου όγκου είνε τόσο μεγάλη, ώστε είνε αδύνατον ν' ανθήει εις αυτήν οποιοδήποτε από τά όντα πού ζούν εις τήν επιφάνειαν τής γής.

Η επιστήμη λοιπόν, θέλουσα διά παντός τρόπον να λύση όλα τά μυστήρια πού περιμένουν ακόμη άλλατα, μεταχειρίζεται κάθε μέσον διά την επίτευξιν αυτού τού σκοπού. Καί τά καταλλήλότερα μέσα πρὸς τούτο είνε ειδικά μηχανήματα, ή επινήσεις και ή κατασκευή τών όποιων μόνον τώρα τελευταίως επέτευχθη.

Πρὸ μὲνός περίπου, με ένα από τά μηχανήματα αυτά πού ώνομάσθη «Εχολότ» κατώρθωσαν να έξερευνησουν τήν θάλασσαν εις βάθος 1800 μέτρων. Έυελτίσσεται λοιπόν τελείως ή γνωστή προσπάθεις τού Ουίλλιαμ Μπήμπ, ο ό-ποιος, κλεισμένος μέσα εις μίαν χαλυ-βδίνη σφαίραν έάρους δύο τόνων, τήν

«βαθύσφαιραν», όπως τήν ώνόμασε, να κατέλθι εις βάθος 450 μέτρων. Χάρεις εις τήν σφαίραν αυτήν, έφωδιασμένην με ισχυρούς προβολείς, ήμπόρεσε να έξερευ-νήσθι τά έρωδία εκείνα ύγρα θάρακρα, εις τά όποια ζή ένας κόσμος τελείως ά-γνωστος εις ήμās.

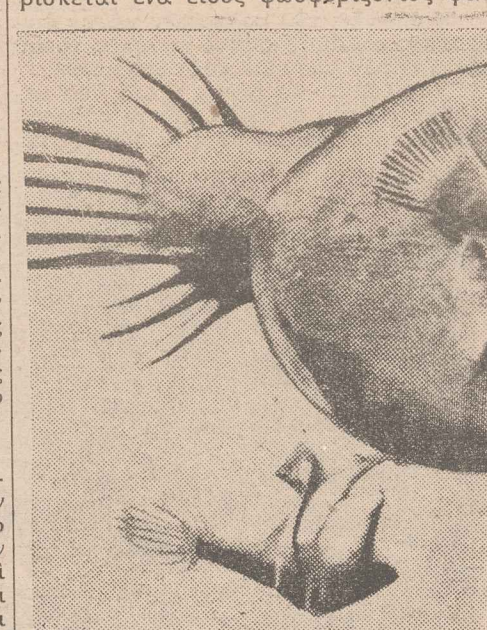
Η περιέργεια και ή έπιμονή τής έπι-στήμης συνετέλεσαν εις τήν επινοήσιν και τήν κατασκευήν ειδικών μηχανημά-των, χάρις εις τά όποια ήλθεν εις τήν επιφάνειαν ένα ελάχιστον μέρος τού μυστηριώδους εκείνου κόσμου. Θερμόμετρα και αυτόματα μανόμετρα έχρησιμοποίη-θησαν διά τήν μέτρησιν τής πίεσεως και τής ταχύτητος τών θαλασσίων ρευμάτων. Άλλαι, ειδικαι, υπερευαίσθητοι συσκευ-αι, κινούνται επί χαλυβδίνων ορεινών μήκους δέκα χιλιομέτρων, έφεραν εις τήν επιφάνειαν μερικά από τά πλέον πα-ράξενα ψάρια, από εκείνα πού ζούν εις τά βάθη εκείνα πού δεν φθάνει ποτέ τό φώς τής ήμέρας.

Ενώ ο άνθρωπος θά ήτο τελείως ά-δύνατον να ύποσθι τήν τεραστίαν πίεσιν τού βάθους εκείνου, ή φύσις έλυσε τό πρόβλημα αυτό διά τά ψάρια πού ζούν εις τās ύγρας εκείνας άβύσσους. Οι ίσσοι τού σώματός των είνε κατασκευασμένοι από μίαν κολλώδη ούσιαν πού άντέχει εις τήν μεγαλύτεραν πίεσιν, τήν όποιαν έξουδετερώνει τελείως.

Οι κάτοικοι αύτοι τών θαλασσίων ύψ-θών είνε πραγματικά τέρατα, πού φαί-νονται δημιουργηθέντα από έναν έφιάλ-την ή από μίαν νοσηράν φαντασίαν. Έ-χουν τά παραδόξοτερα σχήματα, όλα με πελώρια στόματα και φαίνονται από άδύ-λα, άποτελούμενα μόνον από φώς και σκία.

Εν πρώτοις να τό «Γιγαντιακές μα-

κρόνημα» πού ένεφανίσθη εις τήν επιφά-νειαν έκ βάθους 2500 μέτρων, ή μήτη τού όποιου επιμηκύνεται σαν ένα μεγα-λό σχοινί, εις τό άκρον τού όποιου εδ-ρίσκεται ένα είδος φωσφορίζοντος φα-

Τό «Ψάρι — Διογένης» κουβαλά ένα... φανάρκι πού είνε στερεωμένο επάνω στή μυτη του. Είνε ένα είδος ζωντανού γυ-γιού πού προσελκύει με τό φώς του τά μι-κρότερα ψάρια διά να τά φάγη.

νο πού τού επιτρέπει να προμηθεύεται τήν τροφήν του. Έπειτα είνε ο «Λινοφύρνης άρμπού-φερ», ένα πελώριον ψάρι με φανόν εις τήν μήτην, με τήν προσθήκην ενός έμ-βόλου, τό κτύπημα τού όποιου είνε θα-νάσιμον διά τά θύματά του. Έπίσης εί-

νε έφωδιασμένον με τεραστίαν γενειάδα πού έχει σχήμα δένδρου και έκτελει χρέη πηδαλίου.

Τό «Μελανόκητος Μουραύλι» έχει εις τό μέτωπον ένας είδος λοφίου, εις τήν κο-

ρυφήν τού όποιου εύρίσκεται τό φωτει-νόν όργανον. Τό στόμα του άνοιγκλεί-νει συνεχώς και συλλομβάνει ό,τι εύρει έμπρός του.

Ένα ώριστον παράδειγμα προσκολλη-σεως εις τήν ούζυγον του μάς τό προσ-φέρει ο «Βοροφύρνης» πού ζή πλην τήν ζώην του κυριολεκτικώς και όχι μετα-φορικώς προσκολλημένος εις τό θήλυ, από τό όποιο και τρέφεται, ως άσπασ-τον. Τό ψάρι αυτό είνε μικροσκοπικόν έν συγκρίσει πρὸς τό θήλυ καί τρέφεται με τό αίμα του.

Τελευταίως, να ο πειρατής τών θαλασ-σιών ευθών, ο «Λασιογκάθος», ο όποιος, σαν πραγματικός ψαράς, κρατεί επάνω εις τήν μήτην του τό καλάμι τού ψαρεύ-ματος έφωδιασμένον με διπλούν αγκι-όστριον, φωτισμένον από τόν φωσφορίζον-τα φανόν του. Καθώς θλίπεται, λοιπόν, ή φύσις έφρόντισε δι' όλα!

Έπειδή όλα αυτά τά ζώα πού ανέφε-ραμεν και περιεγράψαμεν έν άλίγους ζούν εις τέτοιον βάθος ώστε εύρίσκονται πάντοτε θυθιόμενα εις πυκνότετον σκο-τάδι, τό καθένα εξ αυτών είνε έφωδια-σμένον με ένα ειδικόν όργανον φωτισμού, πού έκπέμπει μίαν δέσμην φωτός. Τό φώς αυτό παράγεται από τό σώμα τού ψαριού με τό δέσμην πού περιέχει ή θάλασσα.

Κάθε κάτοικος λοιπόν τών ύγρών ά-βύσσων, είνε έφωδιασμένον με τόν φανόν του, ως άλλος Διογένης. Δι' αυτό ή έπι-στήμη ώνόμασε τά ψάρια αυτά τών με-γάλων ευθών «Διογένας τής θαλάσσης».

Η ζωή δεν είνε εύκολος ούτε εκεί κά-τω, εις άπόστασιν τόσοσιν μεγάλην από τόν λοιπόν κόσμον! Διά να προμηθεύ-θουν τήν τροφήν των, τά υπερφυσικά αυ-τά όντα πρέπει να διασχίζουν τεραστίας άποστάσεις, διότι ο στόμαχός των είνε πελώριος και δεν γεμίζει εύκολα. Δι' αυτό, όταν ένα θύμα θεαθή από δύο τέ-ρατα ταυτοχρόνως, ο άγών είνε σκλη-ρός και ένα από τά δύο πρέπει να λει-ψη, διά να χορτάσθι τουλάχιστον τό άλλο.

Τέλος, ή φύσις έφρόντισε και διά κάτι άλλο: Τήν διακρίσιν τού είδους, πού είνε άπολύτως έξηρηφαλισμένη εις τήν ύ-γραν και έρεώδη εκείνην άπεραντο-σύνην.

Ένα μικρότατον μέρος τού πέπλου πού καλύπτει τό μυστήριον εκείνο έχοί-σθη. Ποιός έχει όμως πόσας έκπληξεις μάς έπιφύλασσαν ακόμη διά τό μέλλον τά άνεξερεύνητα εκείνα βάθη!

Η πονηρία τού εισπράκτορος

Ένας άνθρωπος τελείως μεθυσμένος άνεβαίνει ο' ένα λεωφορείο και άρχίζει να κινή φασαρία.

— Ε ! φίλε, τού φωνάζει ο εισπρά-κτωρ, καθίστε ήσυχος γιατί διαφορετικά δεν θα πάτε στο Τζέροου — Σίτυ με αύ-τό τό λεωφορείο.

— Τζέροου — Σίτυ ; Μα εγώ πηγαίνω στο Μπόστον ! λέγει ο μεθυσμένος και κατεβαίνει.

Κατόπιν τό λεωφορείο συνεχίζει τό δρόμο του γιά τό Μπόστον.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΗΣΑΝ

Η επιστήμη μας, διά τήν όποίαν ύπε-ρφηανευόμεθα άγνοεί πολλά πράγμα-τα πού έγνωρίζαν οι άρχαιοι.....

ΣΟΦΟΤΕΡΟΙ ΜΑΣ

Από τού ύψους τού χρυσού α-ώνος τής τέχνης εις τόν όποι-ον ζούμε και μέσο από τās πρ-άγματι έκπληκτικές έρευνές πού άνατρέπουν τήν όμιν τού κό-σμου και —έν μέρει— τούς νό-μους τής φύσεως, έχουμε συνη-θίσει να κυττάζουμε με κάποια επιεί-κεια και περιφρόνησι ίσως, τούς παρε-θόντας αιώνας και τας γενεές πού έξη-σαν πριν από μας. Και όμως οι πρόγο-νοί μας, και εκείνοι πού έζησαν πρό δύο χιλιάδων και πλέον έτών, είχαν προ-δεύσει περισσότερο από μας σε διάφο-ρους κλάδους τής τέχνης και είχαν φθάσει σε καλύτερα άποτελέσματα. Πο-λλοί δε είνε οι επιστήμονες τής εποχής μας πού κοιτάζουν για ν' ανακαλύψουν τά πάμπολλα μυστικά τής τέχνης τών αρχαίων, τά όποια άπολέσθησαν κατά τήν ροήν των αίωνων.

Υπόκεινται π. χ. εις τό Ντελχί, τήν νέ-αν πρωτεύουσιν τής Ινδικής Αυτοκρα-τορίας κάτι πολύ ενδιαφέρον και πολύ περίεργον. Οι περιγητές όλ πάντε άμέ-σως να ίδουν τό Κουτούμπ Μινάρ, ένα λεπτό, κομψό μινάρ πού είνε πράγματι άξιο τής επισκέψεως τών ξένων, τσού-τω μάλλον πού αναγράφεται εις όλους τούς έπισήμους οδηγούς. Έν τούτοις ύ-πάρχει εκεί κοντά μιά άπλη σιδερένια στήλη ύψους επτά μέτρων στήν αλλη έ-νός ναού, τήν όποιαν δεν αναγράφουν οι οδηγοί, είνε άόρατη, τήν όποιαν όμως προσέχουν ιδιαίτερος όρμημένοι άνθρω-ποι και τήν προσέχουν περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο, από τά αξιοθέατα τών Ινδιών. Είνε μάλλον άδρες πού ένδιαφέρονται για τήν στήλη αυτή, πού προσπαθούν, χωρίς να τούς διη κανείς, να τής κάνουν μίαν έγκοπή ή και να κό-ψουν ένα κομμάτι μ' ένα μικρό πριόνι.

Μετά πειράματα δεκάδων έτών, ή γεωμετρική επιστήμη κατώρθωσε να κα-τασκευάσι χάλαμα ενδέν σκουριάζει μόλις τώρα, ενώ ή σιδερένια στήλη τού Ντελχί εύρίσκεται εκεί στήν αλή του ναού έκτεθειμένη εις όλες τας καυκές μεταβολές, χωρίς να παρουσιάζη τό πέ-ρακιρό ίχνος σκουριάς ή άλλόσεως. Και τά σανκρδικά γράμματα πού έ-χάραξε ο πρό είκοσι αίωνων καλλιτέ-χνης, παραμένουν καθαρά και εύανά-γνωστα, σαν να είχαν χαραχθή μόλις πρό ενός μηνός.

Τό ίδιο φαινόμενο παρουσιά-ζουν τά μεγάλα, καρφία πού συγκρατούν τά έξολα των πάλαι-ων τών Βίκιγκ και πού εύρέθησαν τελευταίως χωμένα στήν άίμω σε κάποιο φώρην τής Νορβηγί-ας. Πάνω στο κεφάλι τους φαί-νονται καθαρά τά κτυπήματα τού σφυριού, αλλά δεν παρο-σιάζουν ίχνος σκουριάς. Τό μυσ-τικό τού σιδήρου πού δεν σκου-ριάζει, τήν άγνωστή φαίνεται και στον βορρά και στήν Άπω Ανατολή τού τότε γνωστού κό-σμου, αλλά έχάθηκε κατά τήν διάρκεια των αίωνων και μέρι-σημερον κανείς δεν ήμπόρεσε να τόν εναυρή.

Τό άσέβει εξ άλλου πού χρη-σιμοποιούμε στα κτισήματά μας είνε άσπειο, είνε χειρίστης ποιό-τητας και τό καλύτερο άκόμη, δόν τ' παραβάλουμε μ' εκείνο των αρχαίων πού είνε στερεώ-τερο από τό μυστόν άκόμη. Έ-νός εις τούς τοίχους μας δεν κα-τορθώνουμε να στερεώσουμε ούτε ένα καρφι σκεδόν, ο έπισκέπτης τής αρχαίας Ρώμης θαμίσσει π. χ. εις τας Θέρμες τού Καράκαλα όχι μόνον τούς τοίχους από τού-λάς θόλους, πού παραμένουν εις τήν θέσιν τους από 2000 έτών άλ-λά και τόν άσέβει πού τούς συν-δέει, ο όποιος είνε σκληρότερος ά-πό τσιμέντο, σκληρότερος από βρά-χο, σαν φτιαγμένος διά τήν αιώ-νιότητα. Είς τήν Άμερικην κατώρ-θωσαν τελευταίως να κάνουν σκλη-ρότερο τόν συνθισμένον άσέβει με τήν άνάμειν άρισμένης ποσό-τητας ζαχαρώς αλλά τό μίγμα αυτό είνε πολύ διαπνέον και τό συστήμα, ως έκ τούτου άνεφάρμοστο.

Πολλοί επιστήμονες, έν τούτοις, προ-σπαθούν συνεχώς να έρευνήσουν τήν ποιότητα τού απαραίτητου αυτού υλ-ικού οικοδομής χωρίς μέρη, τούδε να κατορθώσουν να φθάσουν τήν σκλη-ρότητα και τήν άντοχή τού αρχαίου Ρωμαϊκού τσιμέντου. Άς λησθι τας τοχρόνως ύπ όμιν ότι αι παλαιαι έ-κείνα Θέρμα τής Ρώμης έθεμαί-νοντο, ως προκύπτει έκ των ύποκει-μένων των σχετικών έγκαταστάσεων, με πετρώδην και κατά πάσαν πιθανότητα με άκάθαρτον πετρώδην, ή

είχαν φθάσει και εις άλλας πολλας τε-χνικές τελειοποιήσεις, τās όποιας έ-χ. μαλακό φιλντίζι και έξέφρασαν, με τά όποια φυσικά, κατασκευάζον εύ-κολότερον παρά με τας σκληρές και ά-κομψιτες αυτές ούσιες, όπως είνε εις τήν φυσική τους κατάσταση, πολλά κομψο-τεχνήματα, από μίγμα αυτών με χρυσό ή με άργυρο π. χ. πού είνε άπολύτως ά-δύνατο να γίνουν τώρα. Τό μυστικό ά-μως, για να καταστούν μαλακές αυτές οι ούσιες, έχει χαθή.

Θά ήτο εύκολο να αναφέρουμε σωρεί-αν άλλων σχετικών παραδειγμάτων, άλ-λά ες περίρισθούμε εις άλλο ένα μό-νο. Είς τήν γλυπτοθήκην τού Μονάχου ύπάρχει ένα άρειχάλκινο άγαλμα τής Έκαστίν έτών εις τό Βόλτσι τής Ιταλί-ας και φαίνεται πως έγύθη από έναν ά-γνωστο καλλιτέχνη πρό δύο χιλιάδων έτών. Τό άγαλμα αυτό έποτελεί τό αντι-

κείμενον των έρευνών και μελετών πολ-λών καλλιτεχνών και επιστημόνων ειδι-κών εις τήν τέχνην των χυτών μετάλλ-ων και τούτο όχι διά τήν καλλιτεχνι-κήν του αξία —άν και είνε καλλιτεχνι-κάτα— και ή άρμονικώτατος— αλλά διά τόν τρόπον με τον όποιον έγύθη πού τού δίδει μίαν άνεξήγητον διά τας μεγάλας διαστάσεις του ελαφρότητα. Άν και τό ήρεσθησαν και τό έμελέτησαν μερίστα με φακούς και μικροσκοπί-α ακόμη εις όλας τας πτυχάς, δεν κα-τορθώθη μέχρι τούδε να εύρεθή τό μυσ-τικόν τής συνθέσεως του. Ένώ είνε στερεωτέρον και άνταποκρίνεται άπολύ-τως εις όλες τας απαιτήσεις τής σχετι-κής τεχνικής είνε εξηκριβωμένον, κατά τους γενομένους σχετικούς ύπολογισμούς, ότι ένα παρόμοιο άγαλμα, χυμένο ση-μερα με τό υλικό πού χρησιμοποιούμε τώρα διά τούτου είδους εργασίας, θά ήτο δέκα (!) φορές βαρύτερο από τό ά-γαλμα τής γλυπτοθήκης τού Μονάχου!

Αεροπλάνα με δόσεις

Είς τήν Άγγλιαν έν έργοστάσιον αε-ροπλάνων άγγέλλει ότι εγκαίνιαζε τήν πώλησιν αεροπλάνων με δόσεις υπό τους αυτούς όρους, υπό τους όποιους πωλούνται και τά αυτοκίνητα. Ός πρώ-τος δόσις δίδεται τό τέταρτον τής αξίας. Η έξόφθαλμος γίνεται εις 12-24 μηνιαίας δό-σεις. Διά τά μεταχειριζόμενα αεροπλά-να καταβάλλεται τό τρίτον τής αξίας.

Έν μικρόν αεροπλάνον τουρισμού με κινητήριον μηχανήν 120 ίππων άγοράζε-ται με προκαταβολήν 70 λιρών. Τό υπό-λοιπον πληρώνεται εις 24 μηνιαίας δό-σεις 8 λιρών. Έν περιπτώσει άτυχηματος τού έργοστασίου πληρώνεται τήν αξίαν τού αεροπλάνου υπό τής ασφαλιστικής Έταιρείας. Ο συνδυασμός αυτός, ως λέ-γει, τού επιτρέπει να πωλή δια πρώτην φοράν αεροπλάνα με δόσεις. Όσον ά-φορά τόν άγοραστήν ή Έταιρία ούδεμί-αν εύθύνην αναλαμβάνει απέναντί του.

Τί άέρα αναπνέομεν

Υπευλόγησθι ότι οι πνεύμονες ενός ύ-γιους ανθρώπου περιέχουν διακοσίους περίπου κυβικούς δακτύλους άέρος (έ-νας δακτύλος ίσοδυναμεί με δέκατο έ-κατοστό) και ότι κατά τήν συνήθη άνα-πνοήν εισάγουμεν εις τούς πνεύμονας μας περί τά είκοσι κυβικά έκατοστάμ-ετρα άέρος, όσος δηλαδή ή μπορούσε να χωρέσθ εις ένα μεγάλο πορτοκάλι. Κάμινοντας 15 περίπου αναπνοάς εις τό λεπτόν, μολύνουμε ένα κυβικόν πόδα (30 έκατοστά άέρος κάθε έδη λεπτό). Ο άέρας όμως πού εκπνέομεν αναμιννυ-όμενος με τόν άτμοσφαιρικόν, τόν μο-λυνει και αυτόν έν αναλογία ένα προς ένα. Πρέπει δηλαδή να έκωμεν εις τήν διάθεσιν μας είκοσιπλάσιον άέρα, διά κάθε αναπνοήν από όσον κυρουν οι πνεύμονές μας. Με ένα πρόχειρον ύπο-λογισμόν είνε εύκολον να εύρωμεν πό-σος καθαρός άέρας μάς χρειάζεται

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

Η Άννιτα Λουίζα, ή αλπομένητη Τίτνια του (Ονειρού θεοινής νυκτός), νυ-ρίζει ήδη ένα νεον φιλμ υπό τήν διεύθυνσιν τού Μάξ Ράινχαρντ. Άνωτέρω: η μεγάλη καλλιτέχνης εις μίαν σκηνήν τού έργου.

Η μανία της πολυτελείας

ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΕΣ ΜΠΑΝΙΕΡΕΣ ΑΠΟ ΑΣΗΜΙ ΚΑΙ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ!

Πώς έλουντο οι κοσμικές κυρίες της αρχαίας Ρώμης και πώς λούοντο οι σημερινές άριστοκράτιδες.

Υπό τούς ήχους της μουσικής

Τα λουτρά αποτελούν σήμερα ένα από τα κυριότερα κεφάλαια της άτομικής καθάρσεως. Και όμως υπήρξαν έποχή κατά την οποία τα λουτρά αποτελούσαν ένα είδος απολαύσεως, πρό παντός της την αρχαίαν Ρώμην, όπου από την

Η Μάρθα Έγκερθ είν το κρυστάλλινο μπάνιό της.

κατάχρησι του λουτρού πολλοί άνθρωποι έβινοντο τελείως εκφυλισμένοι.

Πράγματι, εάν ένα λουτρόν δροσίξη και ανακουφίξη το κουρασμένο σώμα, τα πολλά λουτρά βλάπτουν, και πρό παντός όταν είνε θερμά. Και όμως υπήρχαν άνθρωποι είν την αρχαίαν Ρώμην, όπως ο αυτοκράτωρ Κόμμοδος, που έπαιρναν έως όκτώ λουτρά την ημέραν, ακριδώς όπως μερικοί σήμερα δεν ήμωρουν να περάσουν την ημέραν τους εάν δεν αδεύσουν τουλάχιστον όκτώ μπουκάλες κρασί.

Διά να σχηματίση κανείς μίαν ιδέαν του ρόλου που έπαιζαν τα λουτρά είν την ζήν των αρχαίων Ρωμαίων, αρκεί να έπισκεφθ την σημερινήν Ρώμην. Μόλις θα έξελάη από τον σταθμόν θα ίδη έμπρός του την μεγαλειώδη εκκλησίαν της Παναγίας των Άγγέλων, την όποιαν ο Μιχαήλ Άγγελος άνήγειρεν είν την κεντρικήν αίθυσαν των λουτρών τού Διοκτιπιανού. Είν ένα γιγαντιαίον οικοδόμημα και πάσις άποτελεί ένα μικρόν μέρος τού παλαιού συνόλου.

Ο περιβόλος τών λουτρών αυτών που ήσαν από τα περιφημότερα της έποχής των, είχε περιφραγείν δύο χιλιόμετριων. Έντος αυτών ήμωρουν να λουθούν ταυτόχρονης τρείς χιλιάδες άνδρωποι, ένω άλλαι 15 χιλιάδες περιεφέροντο είν τους κήπους, τας στας και τας παιδείας.

Μέσα υπήρχε τού «τεπινάριου» διά τα μαδικά ή κατά μόνας χλιαρά λουτρά, τού «καλινάριου», διά τα πολύ θερμά, τού «σουλινάριου» και τού «βαποραριου» που αντίστοιχουν με τα σημερινά χαμάμ. Μετά τού λουτρού ήμωρουν κανείς να κόμη ένα καλόν μασάζ και να άλειψη τού σώμα του με άρωματικά έλαια. Τό λουτρόν μετεβάλλετο έτσι είν μίαν άληπνήν άπολαυσήν, γλυκυτέραν από τού γλυκυτέρου καφέ, διεγερτική ή κατευναστική κατά τας περιστάσεις.

Τα καλά όπια είχαν και αυτά τού λουτρού τους. Οι λουτρές ήσαν κατά τού πλείστον από γρανίτη ή μάρμαρον και μερικοί ήσαν κρεμαστί όστε έλκινέζεσθ άπαλά κατά την διάκριση του λουτρού. Ένας λοιπόν που έπαιρνε τού λουτρού του άπελάμωδαν συγχρόνης και μίαν πέριερίον άίσθησιν που τού έπροκαλούσεν ό έλαφρός εκείνος ήλιγγος.

Κατά τούς νεώτερος χρόνους τού λουτρού έπικολούθησε να παίζη άρκετά σπουδαίον ρόλον είν την ζήν, άφού έάνεπνευσε ποίπτα και ήμωριστοριόγραφος. (Έννοείται δε ότι άμωροτο: ή σχολήθησαν κατά τού πλείστον με τα γυναικεία λουτρά).

Ήπνευμίζομεν έν πρώτοις μίαν περιφρασμένην περιγραφήν του λουτρού την όποιαν κάμνει ο πολυς Γαβριήλ Ντ' Άβινούτσι είν ένα από τα μυθιστορήματα

του λουτρού, είν το όποιον λουτρό ζεται ή πρωταγωνίστρια του έργου. Και λέγει:

«Ο λουτρό αυτός ήτο ιστορικός και έλεγτο «τό τάσι του Άλεξάνδρου». Σημ-

του, υπό τον τίτλον «Η ήδών». Πρόκει-ται περί του λουτρού, είν το όποιον λου-ζεται ή πρωταγωνίστρια του έργου. Και λέγει:

«Ο λουτρό αυτός ήτο ιστορικός και έλεγτο «τό τάσι του Άλεξάνδρου». Σημ-

του, υπό τον τίτλον «Η ήδών». Πρόκει-ται περί του λουτρού, είν το όποιον λου-ζεται ή πρωταγωνίστρια του έργου. Και λέγει:

«Ο λουτρό αυτός ήτο ιστορικός και έλεγτο «τό τάσι του Άλεξάνδρου». Σημ-

του, υπό τον τίτλον «Η ήδών». Πρόκει-ται περί του λουτρού, είν το όποιον λου-ζεται ή πρωταγωνίστρια του έργου. Και λέγει:

«Ο λουτρό αυτός ήτο ιστορικός και έλεγτο «τό τάσι του Άλεξάνδρου». Σημ-

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Έπίπλωσις

ΟΙ ΚΟΥΤΙΝΕΣ

Για τού καλοκαίρι οι έλαφροί μπερτεδες είν οι πιο κατάλληλοι για τα δωμάτια. Οι μοντέρνοι μπερτεδες γίνονται από φίλε ή τοί-λι, που έχουν διάφορα σχέδια: στίγματα, ραβδώσεις, τετραγώνια κλπ. Στην καλή ποιότητα τού φίλε και τού τοίλι είν λεπτότητα όποτε προσατέουν τα δωμάτια και από την είσοδον των εντόμων.

Τό κρώμα στους μπερτεδες είν ζήτημα πολύ σημαντικό. Εάν είν ακούρο άπορρο-φούν όλα τού φως και δίνουν στα δωμάτια έ-νθι μελαγχολική, ένθ το άνοιχτό κρώμα έπι-τρέπει να ήμψι στο δωμάτιο άπλετα τού φως και να άκούρη τή καρά του.

Τίποτε εύκολότερον από τού να βάψετε μόν-ας σας τή ριντή. Τό έλαφρό ύφασμα άπορρο-φεί εύκολα όλα τα άνοιχτά κρώματα και ή-πάρει πλήθωρα είδικών βαφών σε σκόνη από τις όποιες μπορείτε να διαλέξετε όποια σας άρέσει. Εάν θέλετε να δίνετε τούς μπερτε-δες όμοιο ή περισπώτες άποκρώσεις, είν εύκολο να τού έπιτύχετε ως έξης: Βάψετε πρώτα τούς μπερτεδες, που θέλετε να έ-χουν τήν βαθύτερη άπόκρωσι στη βαφή, και τα τραδέτε δεξιά και άριστερά έπi άρκετά λεπτά ούτως όστι τού κρώμα να εισόσθ είν άπλετα τού φως. Όταν οι μπερτεδες ή-δες τις πτυχές, όταν οι μπερτεδες ή-δες από τού νερό και άραιώνετε τήν βαφή. Κατόπιν βουτήτε μέσα τούς μπερτεδες εκεί-νους, που θέλετε να έχουν άνοιχτότερο κρώ-μα. Στην ίδια βαφή βάψετε και τήν κλωστή που θα σας χρειασθ για να ράψετε τούς μπερτεδες, διότι είν δύσκολον να ήρητε νήματα στον ίδιον ακριδώς κρωματισμόν.

Οι μπερτεδες οι σουρτί, και κρεμαμέ-νοι με διάφορα σχήματα δεν είν πιά της μόδας.

Τα παπούτσια

Η μόδα τού έξακολουθήματος και τών σαν-δαλιών άπατεί ώρια παρία. Δεν μπορεί μί-α κυρία να τα έκθέτη γυμνά όταν αυτά δεν είν άπολύτως κομψά και περιποιημένα. Δεν είν άρκετή ή έπέμβασις τού είδικου ήπεν-τικυρί για να τα κάλλωψη. Πρέπει να έχουν καλή φόρμα και να ήμ φέρουν τα ίκνη, που άφηνουν μοριαίς τα στενά παπούτσια και τα ύψηλά τακούνια, και τα όποια ίκνη δύσκολα μπορεί να τα έκάλειψη μια συνεχής περιποι-οίς εκ μέρους τού είδικού. Με άλλα λόγια διά να διατηρήσουν τα παρία τήν φυσικήν φόρμα και τού δέρμα να ήμ κληρυνέ-νται, χρειάζονται φαρδιά παπούτσια, τα δε ύψη-λά τακούνια χρησιμοποιούνται όσον τού δυνατόν άλγιστερον.

Ίδωι λοιπόν ότι ή μόδα έρχεται εύεργέτις είν αυτό τα ζήττω. Με τα μοντέρνα παπού-τσια καμία κυρία πλέον δεν θα παραπονε-ίται ότι ύποφέρει από τα παρία της, διότι είν φαρδιά, έλαφρά, και από μαλακό δέρμα.

Νέα Θαυμαστή Πούδρα Ριζιού

ΠΡΟΣΚΟΛΛΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΡΜΑ

όπως μια ΒΕΛΟΝΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΓΝΗΤΗΝ

Η πλέον θαυμαστή άνακάλυψις που έ-γινε μετά την έφευρεσιν της Πούδρας Ρι-ζιού: μια Πούδρα που οι έπιστήμονες ο-νομάζουν «Ακτροστατική» λόγω της ελ-κυστικότητας της προς τού δέρμα.

Αυτό σημαίνει ότι ή νέα αυτή Πούδρα προσκολλάται ίσχυράς είν τού δέρμα ά-κριδώς όπως ή βελόνη και ή μεταλλική πλάξ έλκυνται και συγκρατούνται από την μαγνήτην. Προσκολλάται ίσχυρότερα και διαρκέστερα από οίανδήποτε άλλη πούδρα εκ τών μέχρι σήμερα γνωστών.

Ο δυνατότερος άνεμος και ό βροχερός καιρός δεν δύνανται να άλωίσουν τού ώρι-μο μάτ που δίνει είν τού δέρμα σας. Κανένα ίκνος γυαλάδας στη μύτη ή τού πρόσωπο έστω και άνοητεύετε έπi ώρας είν ύπερθερμωσμένης άίσθησας κορού. Δοκιμάσατε σήμερα κιόλας ένα κομψό πούδρας Τοκαλόν. Προσέξτε πόσον δια-φέρει από τας άλλας πούδρας και τούτο διότι είν ή μόνη που κατασκευάζεται έπi βάσει τού θαυμαστού μυστικού «Ακ-τροστατικού». Θα έκπληγθτε και θα έν-θουσιασθώτε, βλέποντας τού γοητευτικόν δέρμα σας.

Τα τωρινά δημηκία δεν έχουν πιά σκαλ-ήματα σαν άλλοτε, είν πολύ άπλά και ά-βαστα πολύ στη διατήρησι της καθαριότη-τάς. Άλλωστε αυτό δεν είν πιά ζήτημα που άπασκαλει τις νοικοκυρές από την έποχή που έκομε τόσα ασπασνίκια και τόσος σκόνης γι' άσμηκιά.

Άπογευματινό φόρεμα

Ίδιότροπο άπογευματινό φόρεμα της Λαβέν από κρέπ-ντε-σιν μαρόν. Οι ντυμολογίς στις πιέττες είν από ταράξ κίτρινο καθώς και ή ζώνη και τού γαντίσματος τού γακά.

Η μόδα

Τό πρώιμο ταγιέρ είν ως έπi τού πλεί-στον δίχρωμο σε κρώματα τόσο τεχνικά συνδυασμένα όστε ν' άποδίδουν την έν-τύπωση τού μονόχρωμου' οι κυριότεροι συνδυασμοί είν δυο τόνοι μπλε ή δυο τόνοι κόκκινο. Επίσης πολύ «οίκ» θεωρείται ένας έλδερνός συνδυασμός, άποτελου-μένος από φούστα πράσινη και ζακέτα καντρινιέ καφέ και πράσινη μπλούζα «μαρόν». Επίσης ώριασμένη ζακέτα κι-τρινη, μπλούζα κρένα, φούστα ριγέ γκρι βέρ και κίτρινη.

Τό άπογευματινό ταγιέρ είν θαύμα κομψότητας και άπλότητας από λινό ή «τισσα» με κρώματα άνθινια, θαλασσιά, κίτρινα, τριανταφυλλιά, άσπρα. Γραμμή ά-πλουστάτη, μπλούζες ως έπi τού πλείστον συντονισμένες από λεπτά λινό ή «Λυρ-γκανζά». Καπέλλα παναμά σε σχήματα ρεμπουμπλικας, πλατύγυρα καντιέ. Επί-σης θαδούμικαι πολύχρωμα ρινέ ταγιέρ.

Φορέματα έμπριμέ σε κρώμα κυριαρ-χούν τού βιολε-πανόε, βέρ-κλαιρ μαύρο ή ρουμπινί. Μαυτό μακρύ από τοίλι μπλε ή μωσαγιέν, και άλλα φορέματα συμπληρ-μένα με μικρά μολαρό από όργκαντί και δαντέλλα.

Θαυμάσια φορέματα από λαργκαντζά, μονόχρωμη μπλε πάλ, ή όποια καταλήγει σε κρώματα ροζ φούξιας.

Τό τραπέζι

Είν ανάγκη να πούμε ότι τού ώραιότερο κομψόν είν άσημνία μακαριόρησιν, κρυστάλλινα ποτήρια, όφια φοινίκια για πιάτα και λινό τραπέζι-ανώθηλα.

Πόσο δύσκολο όμως είν να τού έκομη άλ' αυτά άν δεν τα έχουμε κληρονομήσει από τις γυναιδές μας ή άν δεν είμαστε πολύ πλούσιοι.

Δεν μπορούμε φυσικά να πούμε ότι δεν πρέπει έπi ούδενι λόγω να προσκαλούμε σε γεύμα άν δεν τα έχουμε όλα αυτά, αλλά πάν-τως άς ήμ έσχαμνη ότι για να καλούμε πρέ-πει να έχουμε έπιτραπέζια είν άν όχι πολυ-τέλη τουλάχιστον εύρησιν.

Τα τωρινά δημηκία δεν έχουν πιά σκαλ-ήματα σαν άλλοτε, είν πολύ άπλά και ά-βαστα πολύ στη διατήρησι της καθαριότη-τάς. Άλλωστε αυτό δεν είν πιά ζήτημα που άπασκαλει τις νοικοκυρές από την έποχή που έκομε τόσα ασπασνίκια και τόσος σκόνης γι' άσμηκιά.

Ζαχα-

2 μεγάλο φλυτζάνια α- του καφέ άλάτι, μαγιά της 1½ μεγάλο φλυτζάνι γάλα, 2 σούπας λιωμένο βούτυρο ή άλλ. λίπος.

Κοσκινίζομεν μαζί τού άλευρί, τού άλ-ζομε τή μαγιά έντός πηλίνης λεκάνης. Κτυπώομεν τα αυγά, θα προσθέτομεν, κα- και τού γάλα και τού λιωμένου βούτυρου. Τα ά-κομινύομεν καλά και ρίπνομεν από μί-α κουτάλια της σούπας μέσα σε πηγάν κομ-μένο με λίγο βούτυρο.

Τό πρόσωπό σας

«Ο Ήτολδς Ισάρες Πανιό, συνίστη την έ-ξερ μέθοδον άπλην κατεργασίας, είν της γυναικείας που θέλουν να περιποιούνται την άμορφία των τού καλοκαίρι, όταν πηγαινούν στην έξοκην».

Είν άποροίτητον όπως πρῶτ' έπ' όλα κά-βε γυναικά άντιληφθ ότι ή διατήρησις της άμορφίας άπατεί συνεχείς και καθημερινάς φροντίδας, διότι ή φύσις, εάν προσφέρ-άφωνα τα δώρα της, καταστρέφει, έν τού-τοις, διαρκώς. Τό καλοκαίρι αύται άι κατα-στροφά έπινοούνται από τόν ήλιο και από τόν άέρα, εάν δεν ληφθούν πρός άντίρροισ τά ένδεικνύομενα μέτρα.

Η φυσική ζήν όφειλε είν τών περιορισμόν των τοξίνων και άσφαλές θεραπευεί άρισμέ-νας άδυναμίας τού δέρματος. Άλλά πρέπει να ύποδοχόμεν αύτη την φυσική βελτίωσι με κανονικάς περιποιήσεις και με τήν χρήση προϊόντων είδικών.

Τό καλοκαίρι, έξ άίας κάποτε της κακής χωνεύσεως, έπηρεάζεται ή έπιδερμική, ή ό-ποία κάνει έτσι την έλαστικότητα της και τον τόνον της. Έπi πλέον ή σταθερά άνταναγία προκαλεί πολλές γυναικείας. Υπό τούς όρους αύτους έπιβάλλεται να βοηθή ή έπιδερ-μική όπως άποβάλι τα νεκρά κύττωρα, αύτά δε καταρβάνεται διά της ένισχύσεως των υ-ψώνων τού προσώπου και διά της έπιτοκνήσε-ως της κυκλοφορίας τού αίματος.

Διά να έχετε αύτό τού άποτέλεσματος πρέπει κάθε βράδυ να προπαρασκευάζετε τού δέρμα διά την νυκτερινήν άνάπαυσιν, κατά τού διά-στημα της όποιας δύνανται να άνακτηθούν αι φυσικά άνώλεια, ή άσείλμενα είν τούς κόπους της ημέρας. Για τις τεμπέλες, ένα καλό πλύσιμο με κατάρλληλη κρέμα, άρκει διά να διατηρή την έπιδερμίδα είν καλήν κατάστασιν. Υστερα ένα βρέξιμο με κρύο νερό και έλαφρά τοίμηματα, θα προκαλέ-σουν την ζωογόνοισις της κυκλοφορίας τού αίματος.

Προτού έκτεθή μία γυναικά στον ήλιο, πρέ-πει να βάλλ έπάνω στο πρόσωπό της λίγη «Κόλντεν Βι» που έχει την ιδιότητα να έξα-νίσει τας πτυχές εκτίνας. Και όταν ένα-νυχισθ στο σπίτι, έφάνει να σκουπίση γρή-γορα - γρήγορα τού πρόσωπο και να τού πνιγρή διά να έχη ένα κρώμα έκτάκτως δρο-σρό, όδόντος ότι ή «Κόλντεν Βι» άποτελεί την βάση ενός πλήρους μακιγιζ.

Για τις γυναικείας που προσέχουν περισό-τερον την άμορφία τους, άι φροντίδες που λαμβάνονται τού βράδυ πρέπει να συμπλη-ρωθούν με ένα μασάζ, με μία θρεπτική κρέ-μα, κατάρλλη διά την έπιδερμίδα.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΑΤΕΛΙΕ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Φορέματα με φούστες φορεδίες σαν «πε-νι» όπως τα κρινόλια. Τό φόρεμα της ρο-μαντικής έποχής, από βουρςέ μπιγι ή στέν μπριγιόν από όργκαντζά ή δαντέλλα, είν πολύ της μόδας και τα συνδυάζουν μαρόν ή κόκκινο. Τά άντίθετα της φορεδίας φούστες είν να στενά και έφηρμισμένα κορσέ και οι άμοιο έξω όπως τα φορέματα που έφερόσαν οι ώριες κυρίες τού Γουιντεκλάτερ και τού Ντεπρέ. Τα πρακτικά φορέματα άναρμόνι-ονται με μαγιέττα ή νηλάνδρες λουλουριών.

«Οι μόνον διά των φορεμάτων άλλα και των επανυφοριών άποδίδονται φέτος τα «έπ-φε» της διαφανείας.

Τα θραυνά επανυφορία είν σε διάφορες γραμμές, δεν μπορεί να άμληση κανείς να μιά αλυσέττα ή μιά κατέβουνα. Άρμίζον ά-πό την κοντή ζακέττα, από ύφασμα πλούσιο και φέδων ως τού μακρύ και φαρύ έπα-νυ-

φορία που μιάσει σαν ντόνινο, και στην έσπ-ριμένη ρεντιγκότα ή όποια γίνεται από μπερς ή έμπριμέ.

Στην άπογευματινή μόδα δεν υπάρχουν πα-ρά δύο «τέν» τού ταγιέρ ή ρεντιγκότα. Στην ρεντιγκότα «ραμμ ή αία», άπλη, «ααδούνα-μικλή» ή φορία της είν θαυμάσια και έν έφαρμόζεται πολύ στην μέση, όποτε φορεδία είν πολύ στην άκρη. Πολλές άπ' αυτές είν έμ-πριμέ σε κρώματα ζωηρόχρωμα και τού σκέ-δις ρινέ, καντρινιέ, όπως όποτε τού φόρεμα είν σε αντίθετο κρώμα από την ρεντιγκότα.

Μεταξά ρινέ και σκουέζινα είν πολύ της μόδας. Για την ημέρα οι ρουμπές είν πολύ λεπτές και ζαπρόκωμες. Τα καντρινιέ ύφασματα χρησιμοποιούνται για τας φορεδίας από και ίδιας έπi ζακέττες, και τας φορέ-ματα μονόχρωμα.

Για συμπλήρωμα τού ταγιέρ είν ή έμπρι-μέ μπλούζα. Και ένα φόρεμα μούρο, συνδυ-ζεται είν επανυφορία με μεγάλα λουλούδια σε κρώματα πολύ έντονα.

Τα φορέματα έμπριμέ κοπέλλα καστέρνα. Τα έμπερς σκατοειδή επανυφορία χρησι-μοποιούνται για τας όπες.

Τα νέα άπογευματινά ταγιέρ άποτελούνται από ζακέττα έμπριμέ και φούστα μονόχρωμη άσπρη, μπλε, μαρίν, μπλε-φάρ, ή κόκκινη, που κυριαρχεί στην ζακέττα.

Τό καπέλλο που συνδυάζεται κυρίως με τού ανωτέρου συνόλον είν ψάβινο ή καστέρ-σε φόρμα «κόβαλ» με μπόρ πολύ γυρισμένο στα πλάγια.

Τα περμαίγια που χρησιμοποιούνται με τού νιέρ ή φορέματα είν από λινό λεπτό σε κρώματα έντονα, πράσινο, κόκκινο, ροζ ή φούξιας, κίτρινο, μπλε.

Τό εύχάριστο μοντέρνο σπi

Δύο ώριαστές γωνίες ενός μοντέρνου σπιτιού, διακοσμημένες με άπλότητα και πολύ γούστο

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Γυναίκες του στίβου

ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ

Δεν υπάρχει σήμερα σπόρ, στο οποίο η γυναίκα να μην έπαιξε ρόλο και να μην διεκρίθη για την χάρη και τις επιδόσεις της.

Η διεθνής συναδέλφισσα στον στίβο. Μία αμερικανική, μία νορβηγική και μία γερμανική αθλήτρια φωτογραφούνται μετά τους αγώνες κολυμβήσεως εις την τελευταία Ολυμπιάδα του Βερολίνου.

για την οποία, Μερικά θαρραλέα κορίτσια που από προαισθητικό ένστικτο και γενναίωση, από κοινόν αθλητικό παντελόνι και ένεσταντο στον στίβο, άπευραν μάλλον ειρηνικές και ακολούθως δεν έδειχνε προσηλκή στην γυναικεία αθλητική. Έβαν κι' έβαν οι θύοντες τα αθλητικά του τσιπουά, δε που να επιδόσαν τον γυναικείο αθλητισμό και να διαλύσαν προηλκή και «ακουσμομένη» ιδέες. Ένθυμουμεθα ότι κατέβηκε πρό ολίγων ετών επίμονος προσπάθεια από γυναικεία αθλητικά παράγοντα διά να περάσει η μητέρα ενός ήμερου κοριτσιού να το άσπασε να εμμενείσθαι στον στίβο.

—Τι λέτε, καλέ. Δεν τόκω το κορίτσι μου για πέταμα!

Έκρειασθη προσπάθεια μακροχρόνιος και λώβειος ύπομνη, διά να περάσει η κυρία αυτή, ότι ο αθλητισμός επιβάλλεται στη γυναίκα όπως και στον άνδρα και για να αποδίδει αντίληψεις από κακήν εκτίμησιν των πραγμάτων. Τέλος, το κορίτσι ένεσταντο στον στίβο, διεπρέβε πραγματικά και διακρινεται σήμερα για την αθλητική της έπιδοσι, όπως και για τα σεμνότητά του.

Σήμερα τα πράγματα άλλαξαν ριζικά. Το σύγχρονον πνεύμα απέβαλε από το θύλου μας «ακουσμομένη» αντίληψη και τα παρουσίασε στον αθλητικό στίβο, όπως τα παρουσίαζε στα νταγκ και τα σάβανα. Η γυναίκα του 1937 θεωρεί απαραίτητον να ασχοληθή με το πλάσμα και το τέχνισ, όπως απαραίτητον θεωρεί να σπορδολογή στην κορυφαία πίστα και να επιστάσθαι στο ναυκαυτοί του σπιτιού της. Δεν την φοβίζουν πια τα διακρίματα δίκτυα που άρρενας που μπορούν να καρφωθούν επάνω τους, όταν με χάρη θα πηδήσει ή θα τρέξει.

Ο αθλητικός στίβος, η δύναμις, το τέχνισ, το δόλλευ μπάλα, η ξιφασκία, η σκοποβολή, η ιππασία, η τοξοβολία, το ποδόσφαιρο, το αυτοκίνητο, έχουν απορροφήσει από την γυναίκα τις έπιδοσες της μέρας των αθλητικών άσכולων. Την έφεραν πλαιοστέρα προς την φύση, την όμορφη, την υγεία. Οι κρέμες, τα ρούζ, οι πούδρες και όλα τα απειροβάστα κολλυμπικά είναι άδικα να συναντηθούν σε απόδοσι όμορφος και υγείας το ύπαιθρο και το σπόρ. Αυτό το κατάρτισαν οι γυναίκες του 1937 και επιδόσανται όσο μπορούν από σπόρ. Όποιος παρενοχλεί την περσιμένη γυναίκα στο στίβο και παρεκτολύνε έκτατο λεξόνικα κορίτσια να αναμνησκάνται μεταξύ των, δεν μπορεί να κρατήσει την ικανοποίησή του και τον θαυμασμό του για την προτίμησή της να μην παύσει προς τον αθλητικό στίβο. Και όπως ακούμ παρεκτολύνε το πλάσμα μας όχι μόνο στον κλασσικό αθλητισμό, αλλά και στο τέχνισ, το

δόλλευ, το κολύμπι, την ιππασία, το σκοποβολή και όλα τα άλλα σπόρ, δεν μπορείς παρά να χαίρεσθαι με χαρά αυτήν την διεκρίσθαι των γυναικών μας προς τον αθλητισμό. Το θύλου έπαυσε πλέον να αποτελείται... άσθενες φύλον. Πηδαίει πέντε μέτρα, τρέχει τα 100 μέτρα σε 12 δευτερόλεπτα και ρίχνει την σφαιρά με άπαιστον έπινυμνισμώ των δυνάμεως τρι! Μπορεί να είναι «αριστον» αλλά έπαυσε να λέγεται... άσθενες...

—Εάν ο ανδρικός αθλητισμός άνδρείσεν ή σπορικές φυσιογνωμίας και ημύδους, δεν πρέπει να νομίσθαι ότι και ο γυναικείος έμεινε πίσω. «Ανεσταντα. Δεν υπάρχει κλάδος των σπόρ, στον οποίον το θύλου μας να μην έπαιξε ρόλο και να μην διεκρίθη. Πλάι στον περσιών «Ουσες έκομεν την Έλβεν Σπένδεν, την ταχύτεραν γυναικα του κόσμου, που τρέχει τα 100 μ. σε 11" και 2)5, έπιδοσας που ίσοδυναμεί ακριβώς με το ρεκόρ που έπέτυχε ο νικητής των Πανελληνίων αγώνων Λαμπράκης. Πώς μας θεσπώνε ότι, εάν έγινετο ένας αγών Λαμπράκη — Σπένδεν, ο Έλβεν πρωταθλητής θα έέλεγκτο νικητής και δεν θα ήτατο;»

Εξ η μέτρα και 25 είναι το γυναικείο ρεκόρ του αλματος εις μήκος που κατείχε η μακαρίτισσα «Παυλίν Χίτλερ, και 1 μ. 65 του αλματος εις ύψος! Στο κολύμπι, το θύλου μας έδειξε εξαίρετικην ειδικείαν και έπτεχεν άσολογαν ρεκόρ. 62 δευτερόλεπτα είναι το παγκόσμιον ρεκόρ των 100 μ. έλευθερα, καλύτερον δηλαδή από το ανδρικόν ρεκόρ της Έλβας. Πλάι στον περσιών τεχνίσταν Περρά, φιγουράρει η Τζαίμπος, της οποίας το παιζίμο έδωσαν οι «Αθηνάι» οι στα τελευταία τουρνουά της «Ανατολικής Μεσογείας, που έγινε

στο Τέννις Κλάμπ. Στο αυτοκίνητο, στο ποδόσφαιρο, στο ποδόσφαιρο, άκόμη έπαιξε και στην... πάλη, η γυναίκα του 1937 συναντώνεται τον άνδρα και δεν του άφνει κανένα προνόμιον στην έκκλησιν του αθλητισμού. Τον άκολουθεί και τον άγωνίζεται κατά πόδας. Και εάν δεν θάνα πάντως το ρεκόρ του, τον υπερβάλλει πάντοτε ως χάρην και ειδικείαν. Δυνατόν να είναι άλκιβος ότι ο άνδρας είναι «κακόν φύλον». Πρέπει όμως να άκούσθαι και η γυναίκα να είναι «κακόν φύλον» και η γυναίκα. «Πώς κάποτε. Σήμερα είναι άλκιβος και... ίσχυος!»

—Τι λέτε, καλέ. Δεν τόκω το κορίτσι μου για πέταμα!

Εκρειασθη προσπάθεια μακροχρόνιος και λώβειος ύπομνη, διά να περάσει η κυρία αυτή, ότι ο αθλητισμός επιβάλλεται στη γυναίκα όπως και στον άνδρα και για να αποδίδει αντίληψεις από κακήν εκτίμησιν των πραγμάτων. Τέλος, το κορίτσι ένεσταντο στον στίβο, διεπρέβε πραγματικά και διακρινεται σήμερα για την αθλητική της έπιδοσι, όπως και για τα σεμνότητά του.

Σήμερα τα πράγματα άλλαξαν ριζικά. Το σύγχρονον πνεύμα απέβαλε από το θύλου μας «ακουσμομένη» αντίληψη και τα παρουσίασε στον αθλητικό στίβο, όπως τα παρουσίαζε στα νταγκ και τα σάβανα. Η γυναίκα του 1937 θεωρεί απαραίτητον να ασχοληθή με το πλάσμα και το τέχνισ, όπως απαραίτητον θεωρεί να σπορδολογή στην κορυφαία πίστα και να επιστάσθαι στο ναυκαυτοί του σπιτιού της. Δεν την φοβίζουν πια τα διακρίματα δίκτυα που άρρενας που μπορούν να καρφωθούν επάνω τους, όταν με χάρη θα πηδήσει ή θα τρέξει.

Ο αθλητικός στίβος, η δύναμις, το τέχνισ, το δόλλευ μπάλα, η ξιφασκία, η σκοποβολή, η ιππασία, η τοξοβολία, το ποδόσφαιρο, το αυτοκίνητο, έχουν απορροφήσει από την γυναίκα τις έπιδοσες της μέρας των αθλητικών άσכולων. Την έφεραν πλαιοστέρα προς την φύση, την όμορφη, την υγεία. Οι κρέμες, τα ρούζ, οι πούδρες και όλα τα απειροβάστα κολλυμπικά είναι άδικα να συναντηθούν σε απόδοσι όμορφος και υγείας το ύπαιθρο και το σπόρ. Αυτό το κατάρτισαν οι γυναίκες του 1937 και επιδόσανται όσο μπορούν από σπόρ. Όποιος παρενοχλεί την περσιμένη γυναίκα στο στίβο και παρεκτολύνε έκτατο λεξόνικα κορίτσια να αναμνησκάνται μεταξύ των, δεν μπορεί να κρατήσει την ικανοποίησή του και τον θαυμασμό του για την προτίμησή της να μην παύσει προς τον αθλητικό στίβο. Και όπως ακούμ παρεκτολύνε το πλάσμα μας όχι μόνο στον κλασσικό αθλητισμό, αλλά και στο τέχνισ, το

δόλλευ, το κολύμπι, την ιππασία, το σκοποβολή και όλα τα άλλα σπόρ, δεν μπορείς παρά να χαίρεσθαι με χαρά αυτήν την διεκρίσθαι των γυναικών μας προς τον αθλητισμό. Το θύλου έπαυσε πλέον να αποτελείται... άσθενες φύλον. Πηδαίει πέντε μέτρα, τρέχει τα 100 μέτρα σε 12 δευτερόλεπτα και ρίχνει την σφαιρά με άπαιστον έπινυμνισμώ των δυνάμεως τρι! Μπορεί να είναι «αριστον» αλλά έπαυσε να λέγεται... άσθενες...

—Εάν ο ανδρικός αθλητισμός άνδρείσεν ή σπορικές φυσιογνωμίας και ημύδους, δεν πρέπει να νομίσθαι ότι και ο γυναικείος έμεινε πίσω. «Ανεσταντα. Δεν υπάρχει κλάδος των σπόρ, στον οποίον το θύλου μας να μην έπαιξε ρόλο και να μην διεκρίθη. Πλάι στον περσιών «Ουσες έκομεν την Έλβεν Σπένδεν, την ταχύτεραν γυναικα του κόσμου, που τρέχει τα 100 μ. σε 11" και 2)5, έπιδοσας που ίσοδυναμεί ακριβώς με το ρεκόρ που έπέτυχε ο νικητής των Πανελληνίων αγώνων Λαμπράκης. Πώς μας θεσπώνε ότι, εάν έγινετο ένας αγών Λαμπράκη — Σπένδεν, ο Έλβεν πρωταθλητής θα έέλεγκτο νικητής και δεν θα ήτατο;»

Εξ η μέτρα και 25 είναι το γυναικείο ρεκόρ του αλματος εις μήκος που κατείχε η μακαρίτισσα «Παυλίν Χίτλερ, και 1 μ. 65 του αλματος εις ύψος! Στο κολύμπι, το θύλου μας έδειξε εξαίρετικην ειδικείαν και έπτεχεν άσολογαν ρεκόρ. 62 δευτερόλεπτα είναι το παγκόσμιον ρεκόρ των 100 μ. έλευθερα, καλύτερον δηλαδή από το ανδρικόν ρεκόρ της Έλβας. Πλάι στον περσιών τεχνίσταν Περρά, φιγουράρει η Τζαίμπος, της οποίας το παιζίμο έδωσαν οι «Αθηνάι» οι στα τελευταία τουρνουά της «Ανατολικής Μεσογείας, που έγινε

ΣΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΥΤΥΧΙΑ...

Του γάλλου Άντουαν ντε Κουρσόν

Η έκπνοος κρατάει θά έκανε κρότο, θά τάρσζε την άρωματισμένη νύκτα, την ήρεμια του τοπίου της Κωνσής Άκτις. Κι' ήταν και πολύ κοινότοπο να σκοτωθή κανείς ύστερα από τόσους άλλους στην ταράτσα του Καζάνι.

Ο Πέτρος φαντάσθηκε τη σκηνή. Μόλις άκούσαν οι έκπνοος κρότους, διάφοροι άνθρωποι που περιεφέροντο στο «κοινό» άπό το έσπερον άς έσπερον, άπό άπό το πλάμα του. Οι άγνωστοι αυτοί θά τον έθαζαν για να θρουν έπάνω του κανένα χαριτά ταυτότητα.

—Ποιος είναι; θά ρωτούσαν ο ένας τον άλλο. Και κανένας δεν θά μπορούσε ν' απαντήσει, γιατί είχε παρευμένει μέσα στο πλήθος από τόσους άλλους στην ταράτσα του Καζάνι.

Σκεδόν λυπώταν για την πράξη, του όταν μια άκτινα του φεγγαριού φωτίσε το πρόσωπο της γυναίκας που είχε σώσει.

—Υδώννη! φώναζε.

Καύ από τα δρεγμένα και κολλημένα μαλλιά είχε αναμνησεί την κόρη του.

Τι περιέργη σκέψη! νάχουν διαλέξει κι' οι δυο την ίδια ώρα και το ίδιο μέρος για να κάνουν το ίδιο πράγμα! Οι πράξεις μας διευθύνονται άρα γε από μια άγνωστη δύναμη, κι' αυτή πόν είχε φέρει στο όραμα που θ' άκολουθούσε η κόρη του.

—Σκούβε πάνω της.

—Τι κάναμε; την ρώτησε.

—Έκείνη θάηκε ότι ζήτησε από ένα άστρο

αποβάδρας, άκούμπησε το πολύτιμο φορτίον του στην παλάμη.

Τι περιέργη αυτή η έπιτακτική άνάγκη που τον είχε καταλάβει να ώσπη μια ύπαρξη τη στιγμή άκριβώς που ήταν έτοιμος να ώσπη τέλος στη δική του!

Σκεδόν λυπώταν για την πράξη, του όταν μια άκτινα του φεγγαριού φωτίσε το πρόσωπο της γυναίκας που είχε σώσει.

—Υδώννη! φώναζε.

Καύ από τα δρεγμένα και κολλημένα μαλλιά είχε αναμνησεί την κόρη του.

Τι περιέργη σκέψη! νάχουν διαλέξει κι' οι δυο την ίδια ώρα και το ίδιο μέρος για να κάνουν το ίδιο πράγμα! Οι πράξεις μας διευθύνονται άρα γε από μια άγνωστη δύναμη, κι' αυτή πόν είχε φέρει στο όραμα που θ' άκολουθούσε η κόρη του.

—Σκούβε πάνω της.

—Τι κάναμε; την ρώτησε.

—Έκείνη θάηκε ότι ζήτησε από ένα άστρο

αποβάδρας, άκούμπησε το πολύτιμο φορτίον του στην παλάμη.

Τι περιέργη αυτή η έπιτακτική άνάγκη που τον είχε καταλάβει να ώσπη μια ύπαρξη τη στιγμή άκριβώς που ήταν έτοιμος να ώσπη τέλος στη δική του!

Σκεδόν λυπώταν για την πράξη, του όταν μια άκτινα του φεγγαριού φωτίσε το πρόσωπο της γυναίκας που είχε σώσει.

—Υδώννη! φώναζε.

Καύ από τα δρεγμένα και κολλημένα μαλλιά είχε αναμνησεί την κόρη του.

Τι περιέργη σκέψη! νάχουν διαλέξει κι' οι δυο την ίδια ώρα και το ίδιο μέρος για να κάνουν το ίδιο πράγμα! Οι πράξεις μας διευθύνονται άρα γε από μια άγνωστη δύναμη, κι' αυτή πόν είχε φέρει στο όραμα που θ' άκολουθούσε η κόρη του.

—Σκούβε πάνω της.

—Τι κάναμε; την ρώτησε.

—Έκείνη θάηκε ότι ζήτησε από ένα άστρο

αποβάδρας, άκούμπησε το πολύτιμο φορτίον του στην παλάμη.

Τι περιέργη αυτή η έπιτακτική άνάγκη που τον είχε καταλάβει να ώσπη μια ύπαρξη τη στιγμή άκριβώς που ήταν έτοιμος να ώσπη τέλος στη δική του!

Σκεδόν λυπώταν για την πράξη, του όταν μια άκτινα του φεγγαριού φωτίσε το πρόσωπο της γυναίκας που είχε σώσει.

—Υδώννη! φώναζε.

Καύ από τα δρεγμένα και κολλημένα μαλλιά είχε αναμνησεί την κόρη του.

Τι περιέργη σκέψη! νάχουν διαλέξει κι' οι δυο την ίδια ώρα και το ίδιο μέρος για να κάνουν το ίδιο πράγμα! Οι πράξεις μας διευθύνονται άρα γε από μια άγνωστη δύναμη, κι' αυτή πόν είχε φέρει στο όραμα που θ' άκολουθούσε η κόρη του.

—Σκούβε πάνω της.

—Τι κάναμε; την ρώτησε.

—Έκείνη θάηκε ότι ζήτησε από ένα άστρο

αποβάδρας, άκούμπησε το πολύτιμο φορτίον του στην παλάμη.

Τι περιέργη αυτή η έπιτακτική άνάγκη που τον είχε καταλάβει να ώσπη μια ύπαρξη τη στιγμή άκριβώς που ήταν έτοιμος να ώσπη τέλος στη δική του!

Σκεδόν λυπώταν για την πράξη, του όταν μια άκτινα του φεγγαριού φωτίσε το πρόσωπο της γυναίκας που είχε σώσει.

—Υδώννη! φώναζε.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κατά της δυσκοιλιότητας

Η δυσκοιλιότης, είναι συχνή πάθησις συναντιμένη περισσότερο εις τας γυναίκας παρά εις τούς άνδρας και τούτο λόγω της καθιστικής ζωής των. Η δυσκοιλιότης έπηρεάζει μεγάλως την υγείαν και μετά τινα έτη προκαλεί οργανικάς παθήσεις. Διά τόν λόγον αυτόν έχει μετρίως να χρησιμοποιούν όλιγην ζωικήν γάλην σπουδαίοντα ή κανονικήν λειτουργία των εντέρων.

Η έλλειψις άσκήσεως και η άκατάλληλος διαίτα είναι δύο από τας κυριώτερας αιτίας της δυσκοιλιότητος. Οι πάσχοντες πρέπει να χρησιμοποιούν όλιγην ζωικήν τροφήν και να άποφεύγουν τόν καφέ ή το τσάι. Το μούρο ψωμί πρέπει να άν-

τικατοστήθαι το άσπρο. Φρούτα και ώμα λαχανικά πρέπει άφθόνως να λαμβάνονται διότι είναι άποτελεσματικώτατα. Πρό του προγεύματος καλόν είναι να λαμβάνετε ένα πορτοκάλι ή να πίνετε ένα ποτήρι ψυχρού ύδατος. Άποφεύγετε τα φάρμακα εναντίον της δυσκοιλιότητος, διότι διά της έξεως, τα έντερα καθίστανται αδύνατα να εκτελέσουν τόν προορισμόν των.

Ο Δόκτωρ Πάρκς παρηγόρησεν ότι ή συνεχής χρήςις των καθαρτικών κατατρέπει την χώνευσιν και την άπορροφητικην ιδιότητα των εντέρων». Όσον διά την συνεχή χρήςιν των κλυσμών,

Οί κηλίδες στα νύχια

Οί μικρές λευκές κηλίδες που έχουν πολλοί επάνω στα νύχια τους προέρχονται από την παρουσία μικρών κενών άερος που υπάρχουν κάτω από το δέρμα που σκεπάζει το νύχι. Η έξάλειψις τους δεν είναι δύσκολη. Τριβόμενο το μέρος που φέρεται τις κηλίδες με λίγο άσθεσιο και άρροσινικό, απαλλάσσεται άπ' αυτές σε μικρό χρονικό διάστημα.

Έχετε λεύκωμα ;

Υπάρχει ένας μοναδικός τρόπος για να μάθετε αν έχετε λεύκωμα αναλύοντες μόνοι σας τα ούρα σας. Μ' έναν γυάλινο σωλήνα ρίχνετε λίγο νιτρικόν όξύ, στάλα-στάλα, μέσα στο ποτήρι που έχετε τα ούρα. Αν όπτε επάνω στην επιφάνεια μιάν όσπρη φύσκα, τότε άσφαλές έχετε λεύκωμα. Μπορείτε επίσης να ζεσταίνετε ο' ένα σωλήνα μικρήν ποσότητα ούρων. Αν έχετε λεύκωμα, θά τα όπτε να βολώνουν.

Θεραπεύεται ή πιτυρία;

Η πιτυρία είναι μιά άσθένεια της κεφαλής, που την έχουν τα 3)4 των ανθρώπων που ζούν σε πολιτισμένα μέρη. Θεραπεύεται όταν την προλάβουμε, μεταχειριζόμενοι ότι τα διάφορα φάρμακα που διαφημίζουν οι έπιτήδες, αλλά όταν πλέονωμε το κεφάλι μας με το παραπάνω απλούστατο σαπούνι, που μπορεί να κατασκευάσει ο καθένας στο σπίτι του :

Σαπούνι λευκό 100 γραμ.
Οινόπνευμα διυλισμένο 50 γρ.
Γλυκερίνη 15 γρ.
Νέφτι (τερεβινθέλιον) 3 γρ.

Διαλύετε πρώτα τα σαπούνια σε σιγανή φωτιά, προσθέτετε κατόπιν το οινόπνευμα, την γλυκερίνη και τέλος το νέφτι. Είναι το άποτελεσματικώτερο φάρμακο.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

- Οι εκτεπνέμοι τοιούτην βοτθούται υπό της τύχης. — Περιήγησι για τις κιάβες της.
- Λατινικός χαίρετιμος. — Άπόχρησις του μπλε χρώματος.
- Χαρακτηρισμός όμορφος στα όμορφα τραγούδια. — Ο προορισμός κάθε βαλασίου ταξιδιού.
- Μαρτυρούν μ' αυτήν οι ράφτες και οι ήλιοι.
- Δυσσημισμόν κατοικίδιον ζώον. — Κατεχιδόνιος.
- Πρόβος. — Άπό το καλύτερο έλληνικό προϊόντα. — Άπαρητιπη για το τριμ.
- Ενοχλητικόν έν τοιμον το καλοκαίρι.
- Χρησιμοποιείται εις τας ναρκωσεις. — Νήσος ή μέσον ζωής.
- Πόλις.
- Καλή διάθεσις ύπέρ ενός προσώπου. — Ο γάμος εις την δημοτικήν. — Ειδικός σύνδεσμος.
- Ουράνιον τόξον. — Ένας από τούς τρεις σωματοφύλακας.
- Σόπιο.
- Μία τών αισθήσεων. — Όχι μικρό.
- Ζώνν κατοικίδιον. — Όρος εις το σκaki.
- Κενόν. — Μωμεβανός ήμερών.

ΚΑΘΕΤΟΣ

- Έλληνις χωρική. — Κατηγορία αντικειμένων.
- Σωτήρια έν ώρα τρικυμίας.
- Καλός. — Μυθολογική μορφοις γυναικα της οποίας το δέσ-άππλ καυήτασε και αυτόν τών Ηρώκας.
- Μέρος του προσώπου. — Άλσος.
- Έλλην ευεργέτης. — Έστρώμα των πλοίων.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΓΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.350.000

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

και έκτελει πάσης φύσεως τραπεζικής εργασίας υπό λίαν εύνοϊκούς όρους.

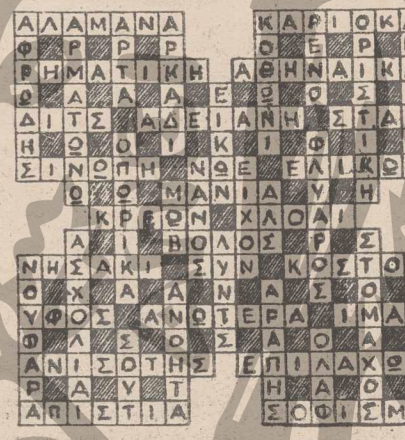
Οι έχοντες συναλλαγας και συμφεροντα έν Αμερική δύναται ν' αποτελνται είτε άπ' ευθείας προς την HELLENIC BANK TRUST CO, 51 Maiden Lane, New York U. S. A., είτε προς την ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, έν Αθήναις μέν εις το Κεντρικό. Καταστήμα (Υ. Τρεσις Έργασίων Αμερικής), έν τοις Έπαρχίαις δε εις τα κατά τόπους Υποκαταστήματα αυτής.

Μαγική εικών

Ο σκύλος αυτός ήκουσε τα βήματα ενός ζένου και ώρμησε έξω από το φράχτη. Φύσκα ο διαδοχής τρέμας και πρόλαβε να κρυφεί. Μήπως τυχόν τόν βλέπετε που είναι;

Σταυρωταί λέξεις

Λύσις του ύπ' όριθ. 34 προβλήματος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
όπευδύων συμφώνως τώ Νόμω
Υπευθύνος συντάξεως
ΝΙΚ. Δ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Σπυριδώνος Τρικούπη 34
Διεύθυντής τυπογραφείου :
ΝΙΚΟΣ ΠΑΒΛΑΣ
Πριόμιν 53 — Κολλίθεο

Σηκώνοντα σιφίχες!

Από τό φόβο... Κ' είναι πάρα περιπώδες σιφίχες, που μας κάμουν να φοβούμεθα και να σηκώνοντα σιφίχες τής κεφαλής μας

Δεν υπάρχει όμως κανένας λόγος να φοβούμεθα, όταν δελουμε να διατηρούμε σε καλή κατάσταση τα μαλλιά μας. Η Μπριγιαντίνη "ΠΟΜΠΕΙΑ", έχει όλα τα πλεονεκτήματα, μαζί με την όμορφή των μαλλιών μας, να δίδη και την υγεία τους.

L. T. PIVER PARIS